XXXII. ÉVFOLYAM, 42. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. OKTÓBER 14.

Ludas Matyi

—Hogy máskor is nálunk tessék vásárolni...

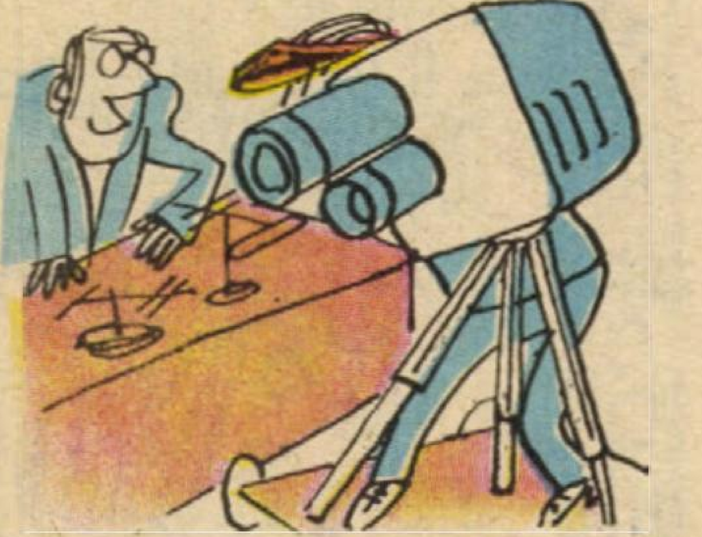
Vámai György rajza

KEDVES LUDAS!

LEGYUNK FRANCIA FILMRENDEZŐK PESTEN

Hogy miért akarok én francia filmrendező lenni, de nem ám Párizsban, hanem csakis Budapesten? Mert elolvastam a három hónapon át budapesti stúdiókban forgató francia filmrendező, *Jean Delannoy* nyilatkozatát egyik képes hetilapunkban. Arra a kérdésre, hogy „elégedett-e a forgatás körülményeivel?", ezt felelte: „Hámorórás történelmi kalandfilm elkészítése nem csekély feladat, ehhez tökéletes csapatmunkára van szükség... kitűnő játékostársakra találtam..." De nem ám csak a magyar

újságírónak mondta ezt, udvariasságból! Visszatérve, a *Nice-Matin* című lapnak is nyilatkozott: „Először dolgoztam a tévé számára és nem bántam meg. Elsősorban azért, mert Magyarországon olyan körülmények között lehet dolgozni, amilyeneket ma már sehol Európában nem lehet találni. Minden tárgyi feltételt biztosítanak, megfelelő tárgyi tudással s ezenkívül még a kedvességüket is adják."

Ebből következtetek arra, hogy ha francia filmrendező lennék *itt*, egyszeriben megváltoznék az életem. Talán a másokét is át tudnám alakítani. Nem függne többé az „Életveszélyesség miatt lezárva" tábla házunk — és annyi más bérház — liftjének ajtaján, hanem működne egy új, immár tizenöt éve esedékes lift a házban. Nem utasítanának el szaküzletben, ahol szobaantennát akarok venni, hanem „a kedvességüket is adva" tennék elém az antennákat, válogassak belőlük. Nem mondanák azt a gyümölcsösboltban, hogy azért nem tartanak görögdinnyét, mert nehéz és nincs, aki cipelje, hanem elém gördítenék a választékot.

Nem folytatom. Mert még ha sikerülne is a lehetetlen, hogy valamennyi honfitársammal együtt francia filmrendező legyünk Budapesten és olyan ideális körülmények között élhetnénk és dolgozhatnánk, amilyenek ma már sehol nincsenek Európában, akkor is lenne egy hátulütője a dolognak.

Mivel töltenénk meg akkor a Kedves Ludas oldalt?

(barabás)

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

1.

A Ludas Matyi 34. számában megjelent Füstbement határozat *című cikkre válaszolva közöljük: a Frankel Leó u. 96. széntüzelésű kazántelepét teljesen felújítottuk, a Frankel Leó u. 98. széntüzelésű kazántelepét ugyancsak. Természetesen a széntüzelés még kifogástalan tüzelőberendezés esetén is légszennyező forrás, megszüntetésére vállalatunk évente mintegy 20 millió forintot fordít. Jelenleg 308 központi fűtéses épületünk közül már 109-ben gáz- vagy olajtüzelés, illetve távfűtés biztosítja a hőenergiát. Az ötödik és hatodik ötéves tervben valamennyi széntüzelésű kazántelepünket gáztüzelésűre alakítjuk át.*

Moravek József főmérnök
Rusz Béla gép. oszt. vez.
II. kerületi IKV

2.

A Ludas Matyi 33. számában megjelent Az Olympos-olimpia *című cikkükre válaszolva közöljük: az 1 literes ásványvizes és üdítőitalos palackok zárásához alkalmazott csavarzárok egyedüli hazai előállítója a Mátravidéki Fémművek füzesabonyi gyáregysége. A cikkben taglalt nehezen lecsavarhatóság sajnálatos tényét mi már hosszabb idő óta erőteljesen reklamáljuk a gyárnál.*

Bágyi György igazgató
Fővárosi Ásványvíz- és Jégipari V

*

Bár éreznénk már eredményét az erőteljes reklamációnak!

SZÍNHÁZI PROTOKOLL

Tizenhat éve lelkes és hűséges nézője vagyok a székesfehérvári Vörösmarty Színház előadásainak. Az egyre emelkedő művészi színvonalat köszönöm. De azt már nem, amit az idei évadra szóló bérletem átvételekor közölték velem: „Az igazgató elvtárs utasítására az első sort protokoll célokra kell fenntartani..."

Tizenhat éve voltunk boldog és büszke birtokosai a földszint, baloldal első sor 11., 12. és 13. székének, az F-sorozatú bérletben. És most egyszerre nem ülhetünk a megszokott helyünkre! A protokoll-jellegű elképzelés esetleg összefér egy politikai jellegű ünnep megrendezésével, vagy olyan előadásokkal, amelyekre nem adnak ki bérletet. Egyéb tekintetben a bérletes előadások és a protokoll fogalma nem egyeztethető össze. Egyébként annak idején, a színház újjáépítésekor, mindenféle protokollra való tekintet nélkül vettük ki részünket a munkából. De ellentmond ennek a szokatlan, új intézkedésnek a bérleti felhívás is, amely bérletre kínálja a színház első sorát is.

Ablakos István
Székesfehérvár, József u. 79.

Az olvasó megkérdezi

...hol lehetne Gemenc típusú olajkályhához üveget kapni? Megrepedt az üveg: ha a kályhát cserélem ki, az legkevesebb 2500 forint, ha az üveget, az mindössze 100—200 forintba kerülne. Legalábbis akkor, ha lenne üveg. Van?

Kormány Józsefné,
3600 Ózd, I., Esze Tamás út 7/3.

...hogyan lehetne villanybojlerhez jutni? Hiába telefonáltam a Keravill Vevőszolgálatának, hiába jártam a Hajdúsági Iparművek Vevőszolgálatánál. A Keravill szerint nincs a bolti hálózatban, a Hajdú csodálkozott, miért nincs, hiszen negyedévenként 1500-at szállítanak a kereskedelemnek. Van ugyan bérelt villanybojlerom, de két hónapja elromlott, s az Elektromos Művek alkatrészhiány miatt nem tudja megjavítani. Hogyan lehetne 801-es villanybojlert vásárolni?

Tasnády Róbertné,
Bp. XIV., Mexikói út 45/b.

Háromszor mozi

1.

Még egy T-betűs mozi

Csak a T-betűs mozikkal van baj? — kérdezte egyik legutóbbi számában a Ludas. Sajnos, szaporítanom kell a T-betűs gyűjteményt a Tanács mozival. Ahol a pénztárosnő nem arra az előadásra adott jegyet, amelyikre kértem, erre a jegyszedőnő kizavart a nézőtérről. A pénztárosnő is elzavart, állítva, hogy ő nem tévedett. Az üzemvezető pedig felháborodva kiabált velem, miért nem nézem meg, mit veszek, a közértben sem fogadok el só helyett lisztet. Tehát én voltam a hibás, amiért rossz jegyet adtak, amiért ezt a jegyszedő is csak második nézésre vette észre és talán az is zavaróan hatott, hogy egyáltalán filmet akartam nézni, holott helyette sétálhattam, vagy tévét is nézhettem volna.

Kroboth Zsuzsanna
1134. Bp., Szabolcs u. 1/a.

2.

A filmcsonkítás csodái

Először a Dózsa moziban láttam a Vannak még csodák című filmet, s mert nagyon tetszett, három nap múlva a Sport moziban is megnéztem. De már nem egészen ugyanazt: egyes, korábban látott részek kimaradtak. Két nap múlva harmadszor is felkerestem a Sport mozit, ahol még mindig ugyanazt a filmet vetítették, de még jobban megcsonkítva: most már nemcsak töredékek, de egész részek hiányoztak belőle. Vannak még csodák, például az, hogy egy film vetítés közben, napok alatt, akár a legendás szamárbőr, egyre zsugorodik.

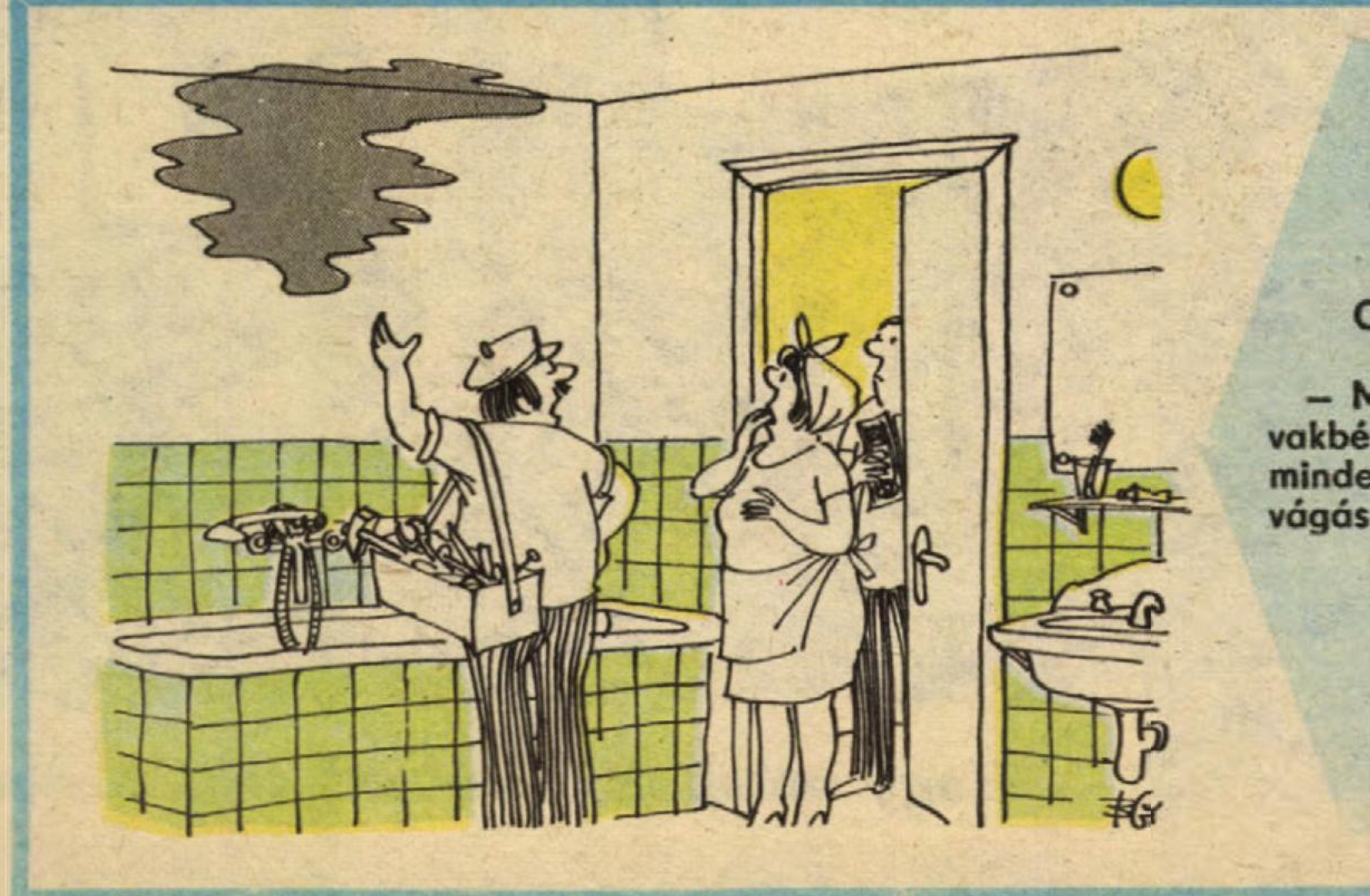
Fejes Dezső
1122. Bp., Csaba u. 16/a.

3.

Óbudai kaland

Az Óbuda mozi vasárnap délutáni előadására szombaton 3 jegyet akartam venni, de közölték, hogy elővétel nincs, holott a pénztár feletti tábla épp az ellenkezőjét hirdeti: háromnapos elővételt. Mindegy, belenyugodtam. Még abba is, hogy másnap, előadás előtt oda már nem kaptam helyet, ahová kértem (valaki más számára, úgy látszik, mégis volt elővétel). Azt is elviseltem, hogy felemelt helyárak mellett is „ugrott" néha a film. De az már zavart, hogy előadás közben derült ki: nem is a kért, hanem a következő előadásra adták ki a 3 jegyet, s amikor kicserélték, hat sorral hátrábbra adták, mint ahová kértem, holott üres volt a fél mozi, nagyrészt az a sor is, ahová ülni szerettünk volna. Azért írok, mert velem ez már másodszor és másokkal is többször fordult elő az Óbuda moziban.

ifj. Murányi Miklósné
Bp. III., Bécsi út 98.

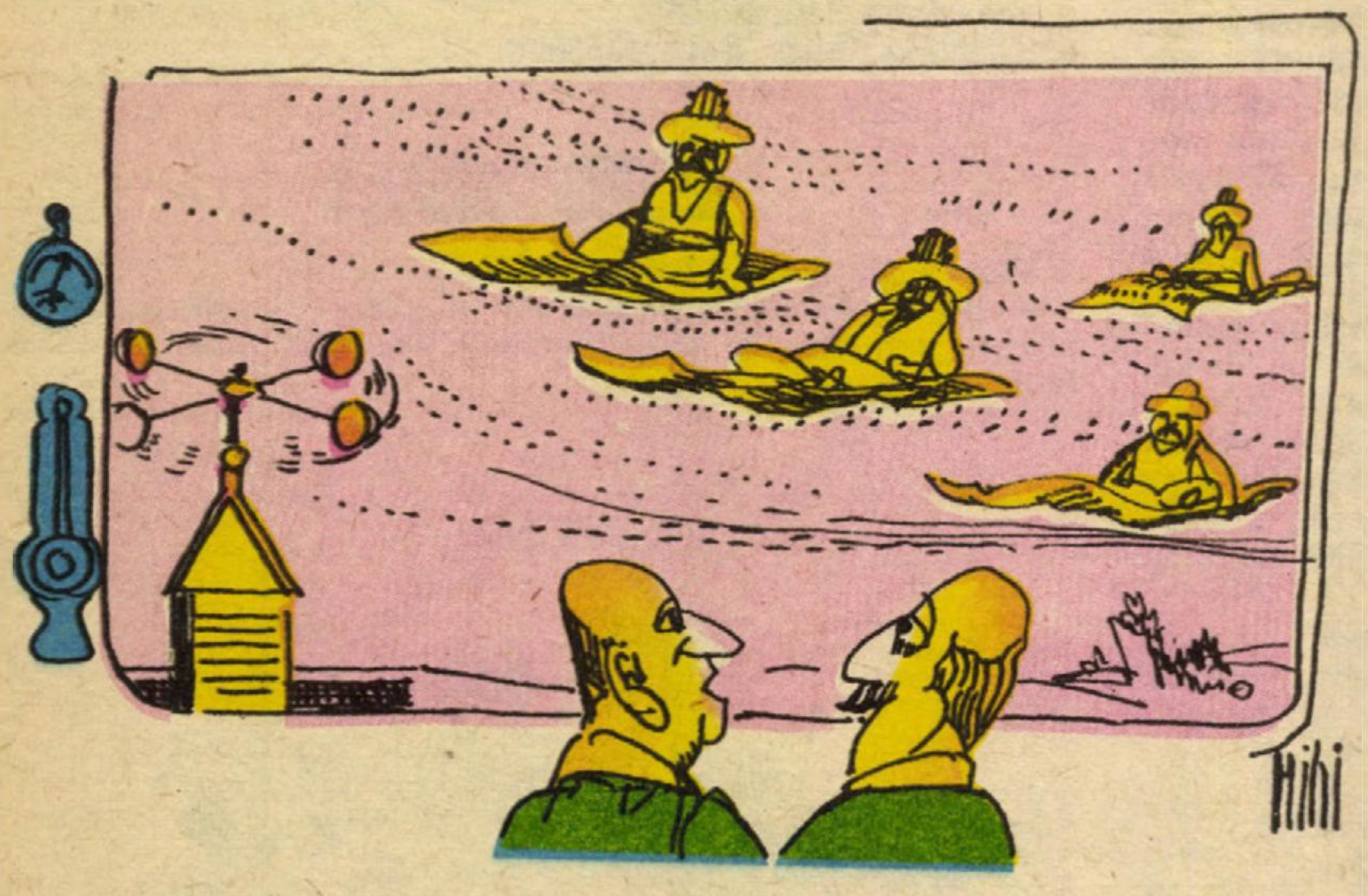
CSŐREPEDÉS

— Mert, ugye, egy vakbélműtétnél sem mindegy, mekkora a vágás ...!

BEKERÜLT A KALAPBA

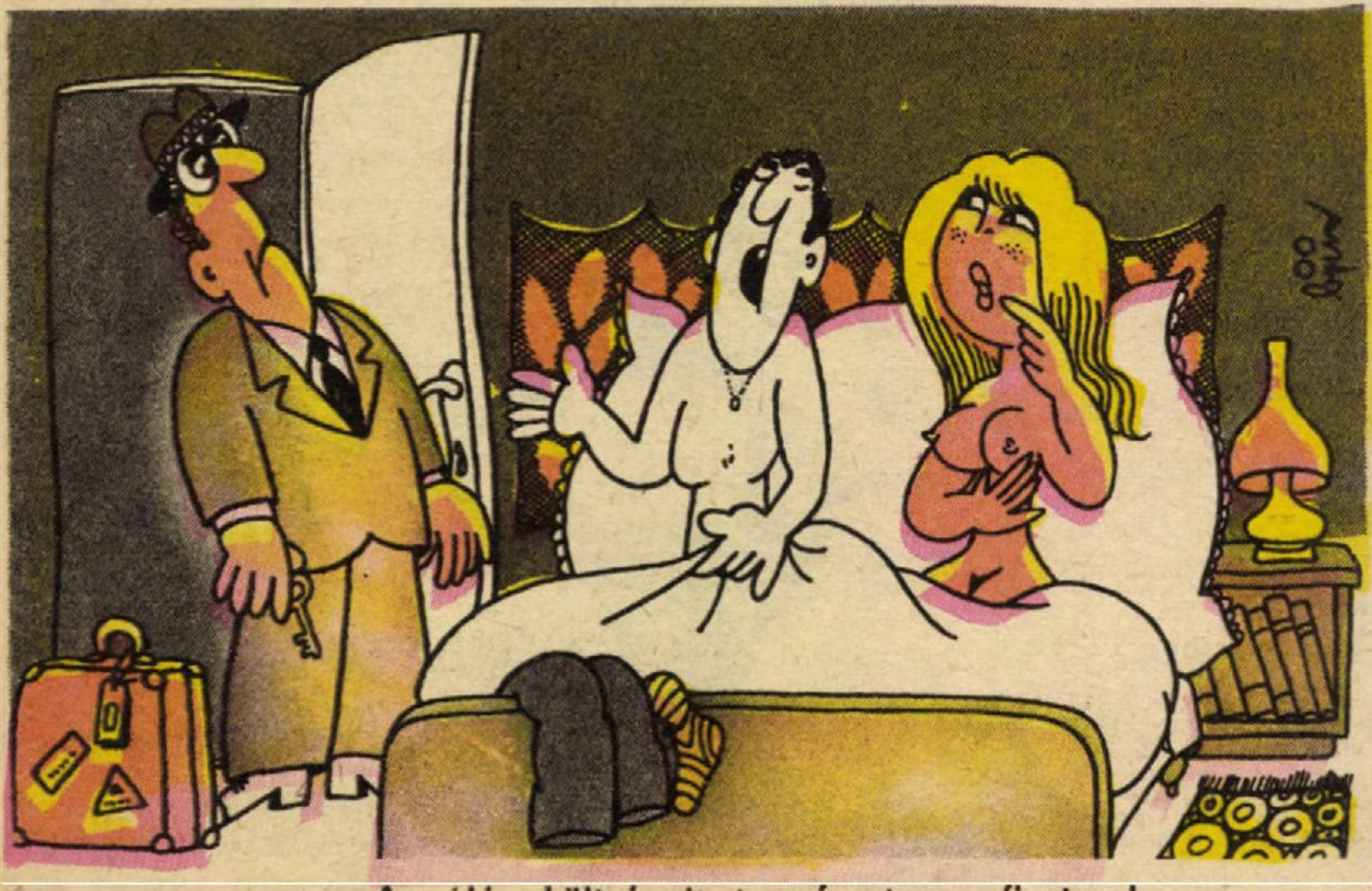

METEOROLÓGUSOK

– A szokásosnál erősebb a légmozgás...

GAVALLÉR UDVARLÓ

– A válás költségeit természetesen fizetem!

MAGÁNBŰNÖK, KÖZERKÖLCSÖK

Ismerősbe ütközöm az Astoria-aluljáróban.

— Te mit csinálsz itt? — kérdezem.

— Moziba akarok menni.

— Mióta játszanak filmeket itt az aluljáróban?

— Nem itt, hanem a Filmmúzeumban, de idáig ér a sor.

— És mit adnak?

— Nem tudom. Nem mertem előremenni, megnézni a plakátot, mert mire visszajönnék, már a Keletinél lenne a sor vége. De csak valami jó film lehet, ha ennyien kíváncsiak rá. Lehet, hogy az új Jancsó-film, amit külföldön csinált, Mayerlingről, Rudolfról, Vetsera Máriáról.

— Gondolod, hogy nálunk már játsszák?

— Egészen biztosan! Egyébként nem hangozhattak volna el csípős megjegyzések a magyar rádióban arról, hogy Olaszországban betiltották a filmet. Magánbűnök, közerkölcsök...

— Mire célzol?

— Semmire. Ez a film címe. Nem akarod megnézni?

— De. Feltéve, hogy nem a János-hegyi kilátótoronyban játsszák majd, minden páratlan pénteken, hajnali hatkor. Engem különben sem izgatnak a monarchia közerkölcsei. A magánbűnei még kevésbé. Korunk közerkölcsei jobban érdekelnek. De azt nem a moziban mutogatják...

*

Ha a Ludas valamelyik rajzán feltűnik egy mellbimbó *(drága szerkesztő úr, ha tud ehelyett valami közerkölcsösebb szót, kérem, igazítsa ki)*, rögtön kapjuk a megrovó, többnyire névtelen leveleket, amelyek rendszerint arra hivatkoznak, hogy dugdosni kell a lapot a gyerekek elől, nehogy bimbózó erkölcsüket megrontsák azok a bizonyos bimbók...

És ha azt látja-hallja a gyerek, hogy a papa rendszeresen egy-két órával hamarabb hazalóg a hivatalból; hogy mindenféléket hazacsór a munkahelyéről; gusztustalan megjegyzéseket tesz a főnökére és a kollégáira? Ezektől nem romlik vajon a gyermekek erkölcse? És ha azt hallja, hogy apu-anyu torzsalkodik, veszekszik egymással, akkor mi a teendő? A szülőket mégsem lehet dugdosni a gyerekek elől. Bár néha nem ártana. Ismerek én olyan családi otthonokat, ahová legfeljebb vasárnap délelőtti matinéra volna szabad beengedni a gyerekeket, egyébként nyugodtan ki lehetne akasztani a családra a *„14 éven aluliaknak nem ajánlott”* táblát...

Tulajdonképpen minden újságot el kellene dugni a gyerekek elől. Mert a lapok tele vannak mindenféle erkölcstelenségekkel. Hogy Nagykanizsán megépítettek egy iskolát, megfelelő alapozás nélkül. Hogy valahol körülfalazták egy darut, s az építkezés végén nem tudták onnan kiszabadítani. Hogy Bonyhádon két év óta nem használják ki a kilencmillióért importált színzománcozó gépet...

Hogy ezt még nem érti a gyerek? De mi lesz, ha egyszer ott olvassa a fenti erkölcstelenségekért felelősök között az apu nevét?

*

Sajtónk ugyanis egyaránt kérlelhetetlenül szigorú, mind a magánbűnök, mind a közerkölcsök terén. Mindkettőre mondhatok példát.

Magánbűn: olvastam, hogy egyes magyar állampolgárok 400, 800, sőt 1000 forintot akartak kicsempészni a határon. A hírben felsorolták a neveket is, pontos címmel, utca-házszámmal.

Közerkölcs: leleplező riportot is olvastam, ugyanabban a lapban, egy zsarnokoskodó vezetőről, aki elfojtotta a bírálatot, becsapta a felsőbbséget, kiüldözte a takarítónőt, beteggé tette a párttitkárt. Máig is emlékszem az illető nevére. Így hívták: Egyik Nagy Dunántúli Egészségügyi Intézményünk Vezetője...

*

Én már azt is tudom, miért olyan ritka a felelősségrevonásról szóló cikk a sajtóban. Tudom, mert egyik napilapunk belső vezércikke megmagyarázta, hogy minden hanyagságnak megvan *„a meghatározott társadalmi szükségletek szintjéig érő nyilvánossága”*. Egyem a száját, be szépen mondja! Anyám, aki nem igen ismerte a belső vezércikkek fennkölt stílusát, így fogalmazta meg mindezt, családi használatra: egy asszony kötényének sok mindent el kell takarnia...

Csak azon tűnődhetünk: nem túlságosan terjedelmes néha a közösség köténye? Valami hiba lehet a mi erkölcsi mérettáblázatunkban: hol a mellényünk nagy, hol a kötényünk, hol mind a kettő.

Korunk emberének napi fohásza: „Miatyánk, Társadalom, bocsásd meg a mi magánbűneinket, miképpen mi is megbocsátjuk a te közerkölcseidet...”

Ámen?

Radványi Barna

Levélváltás a zsebszámológépről

Kedves Szerkesztő úr!

Olvastam az újságokban, hogy a Hunor—86 típusú, magyar gyártmányú zsebszámológép árát 2400 forintról 1500 forintra szállították le. Tavaly én még 9000 forintért vásároltam, sajnos akkor, mielőtt még 2400-ra csökkentették az árát. A vendéglátóiparban gebinesként dolgozom, nagy segítséget jelent egy ilyen gép, de azért a feleslegesen kidobott ezreket nagyon sajnálom. Számomra sovány vigasz, hogy Hongkongból az olcsóbb import lehetősége késztette a gyártó vállalatot az ár leszállítására. Nem fér a fejembe, hogy miért állapították meg aránytalanul magas kezdeti áron, 9000 forintban a magyar gyártmányt, amikor Hongkongból már akkoriban is jóval olcsóbban lehetett importálni?

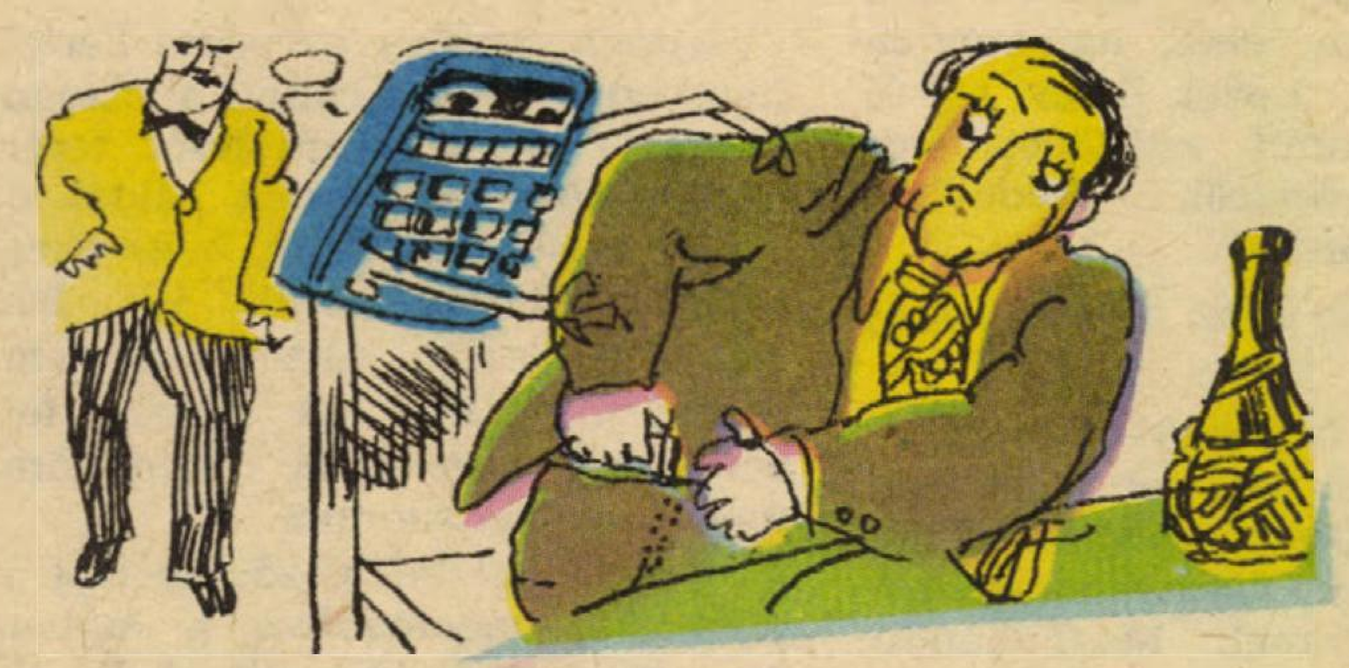
tessék úgy értelmezni, hogy ha Hongkong világpiacnak számít számológép tekintetében, akkor hozzunk be onnan mindenféle ruházati cikket olcsón, hogy nálunk is lemenjenek az árakkal a gyárak. Ne legyünk mohók! Egyelőre elégedjünk meg az import számológépek árszabályozó hatásával. Különben is a zsebszámológéphez Hongkong hangzik a legstílszerűbben.

Nekem egészen másféle aggályaim vannak a zsebszámológéppel és a hozzá közel álló gépi számlázással kapcsolatban. Mégpedig: hogy a jó géppel jól számolnak-e, vagy hibásan? Tévednek-e, vagy sem azok, akik élnek a gépesítés adta előnyökkel? Kinek a javára, vagy a kárára tévednek? Nem ok nélkül aggályoskodom, de vajon kinek mondjam el, ha nem önnek, a gebinesza van, uram", szólt kisvártatva a gebines, „a billentyű mellé ütöttem. Elnézést kérek, tévedni emberi dolog, de majdnem megüt a guta, hogy 9000 forintot fizettem ezért a masináért." Nagy jóindulattal ezt a kijelentését úgy is értelmezhetném, hogy ha csak 1500 forintért vette volna a számológépet, akkor csak egyhatodát, azaz legfeljebb 33—34 forintot tévedett volna a 200 forint helyett.

Egyébként, én a korszerűsítés és a gépesítés megátalkodott híve vagyok minden iparágban, tehát a vendéglátóiparban is. De mivelhogy a gép nem tud vigyázni arra, hogy az őt kezelő dolgozó ne tévedjen, a dolgozónak kellene ügyelnie a gépre és megakadályoznia a tévedéseit. Ez nekem a minap jutott eszembe, amikor egy háromtagú olasz társaság, a számla kifizetése után, vitatkozott az osztályon felüli vendéglő fizetőpincérével, hogy ők fejenként két üveg sört ittak meg, de a géppel kiállított számlán összesen nem 6, hanem 8 üveg szerepel. Végül is az olaszul beszélő üzletvezető tisztázta az ügyet és visszafizettette a két üveg sörért tévesen felszámított 50 forintot.

Hogy a vendéglátóipari dolgozóknak a gépi számlázásban még nem elég nagy a gyakorlatuk, azt még legalább négyféle tévedés-variációval meg tudnám toldani, de nem sorolom fel őket. Ehelyett megemlítem, hogy abban az étteremben, ahová gyakran betérek ebédelni, hagyományos módon számláznak. Zoli úr, a fizető, egyéni módszerrel dolgozik: az asztal felé, menet közben a blokkra jegyzi az ételeket és az árát, a vendéghez érve máris kész az összeadott számla. Fillérre stimmel, sohasem téved. Még akkor sem, amikor kedves csapata, a Tatabánya kikap. Elfogult szurkoló, de még ez sem hozza ki annyira a sodrából, hogy a vendég kárára a billentyű mellé üssön.

Földes György

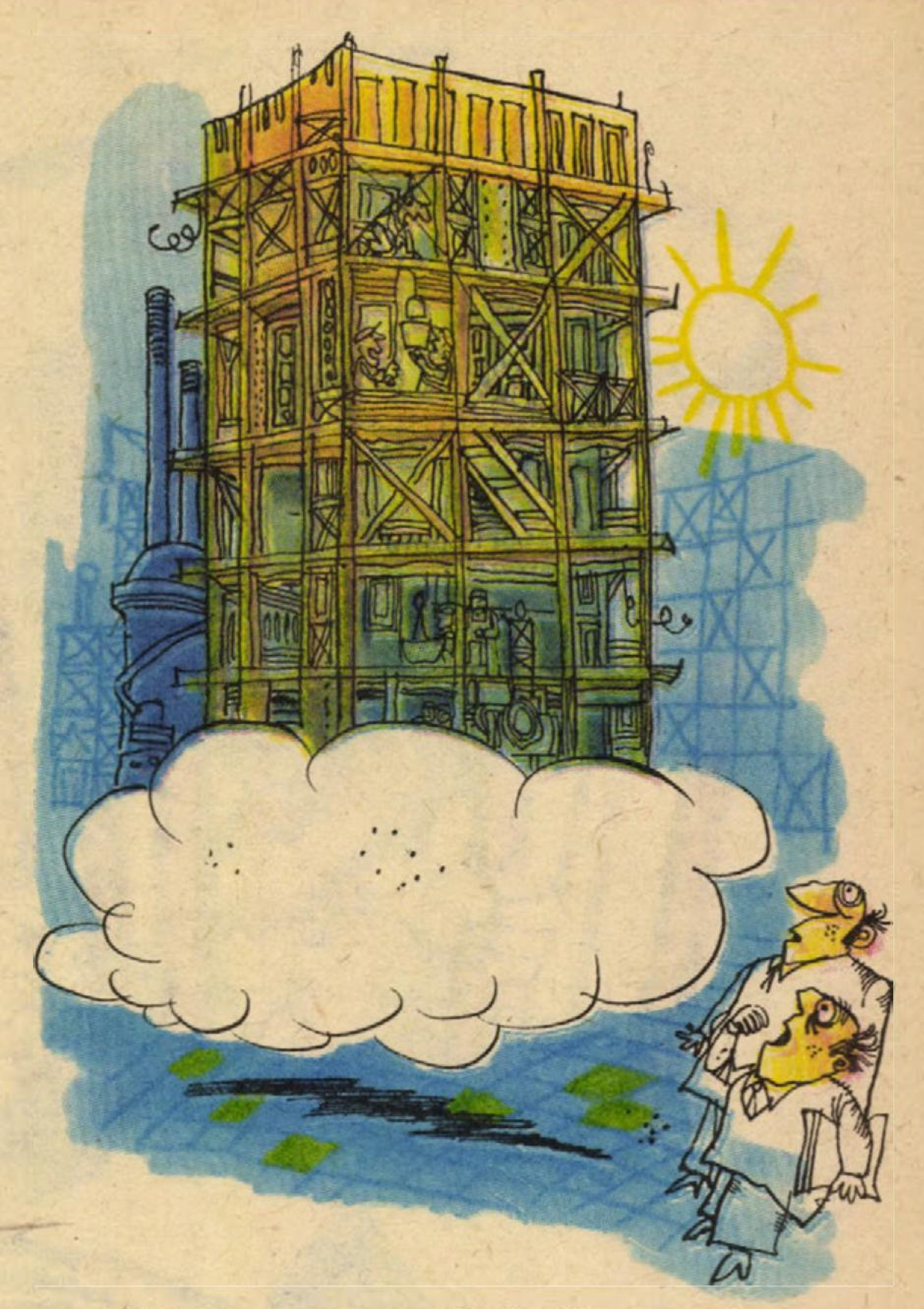

Kedves Olvasónk!

Bizonyára azért alakult így a magyar zsebszámológép kezdeti ára, mert az első néhány száz darab gyártása nagy befektetést igényelt. Most már ne azon tessék bosszankodni, hogy ön néhány ezer forintot „ráfizetett" a számológépre, hanem annak tessék örülni, hogy a gyár (a kereskedelem is) okos üzleti megfontolásból leszállította az árát. Eddig ugyanis főleg arról vannak zsebbevágó ismereteink, hogy ha felfut a termelés és többet gyártanak egyik-másik árucikkből (cipő, szövetáru, konfekció stb.) nemigen lesz alacsonyabb az ára. Persze a világpiaci helyzetet nem lehet figyelmen kívül hagyni. Ezt azonban ne

nek személyes tapasztalataimat?

Az a budai vendéglős is gebinbe dolgozott, aki csodálatos virtuozitással úgy suhant végig ujjaival a kis zsebszámológép billentyűin, mint Kocsis Zoltán a zongorán az ő művészetével. Képtelen voltam a gebines villámgyors ujjait követni, amikor a számla egyes tételeit leütötte, de fejből kiszámítottam nyolc tagú társaságunk összes fogyasztását, minthogy engem bíztak meg a számla rendezésével, az összeg utólagos és arányos elosztása mellett. A gebines zsebszámológépén kimutatott 691 forintos végösszeg az én fejszámológépemen — pontosan 200 forinttal kevesebbet — 491 forintot mutatott. Újra kezdődött a virtuóz billentyűzés. „Iga-

– Már megint egy pénzügyileg megalapozatlan beruházás!

GOMBLYUK

A republikánus párt konvencióján felbukkant Susan Ford, az elnök tizennyolc esztendős leánya. Mint a nőmozgalom elszánt harcosa, Kansas Cityben is gomblyukába tűzte a meggyőződését. Amellett persze a nagy, családi ügyet is igyekezett szolgálni. Hatalmas jelvényén a következő felirat állt:

„Szavazz Betty Ford férjére!"

PLUSZ EGY FŐ

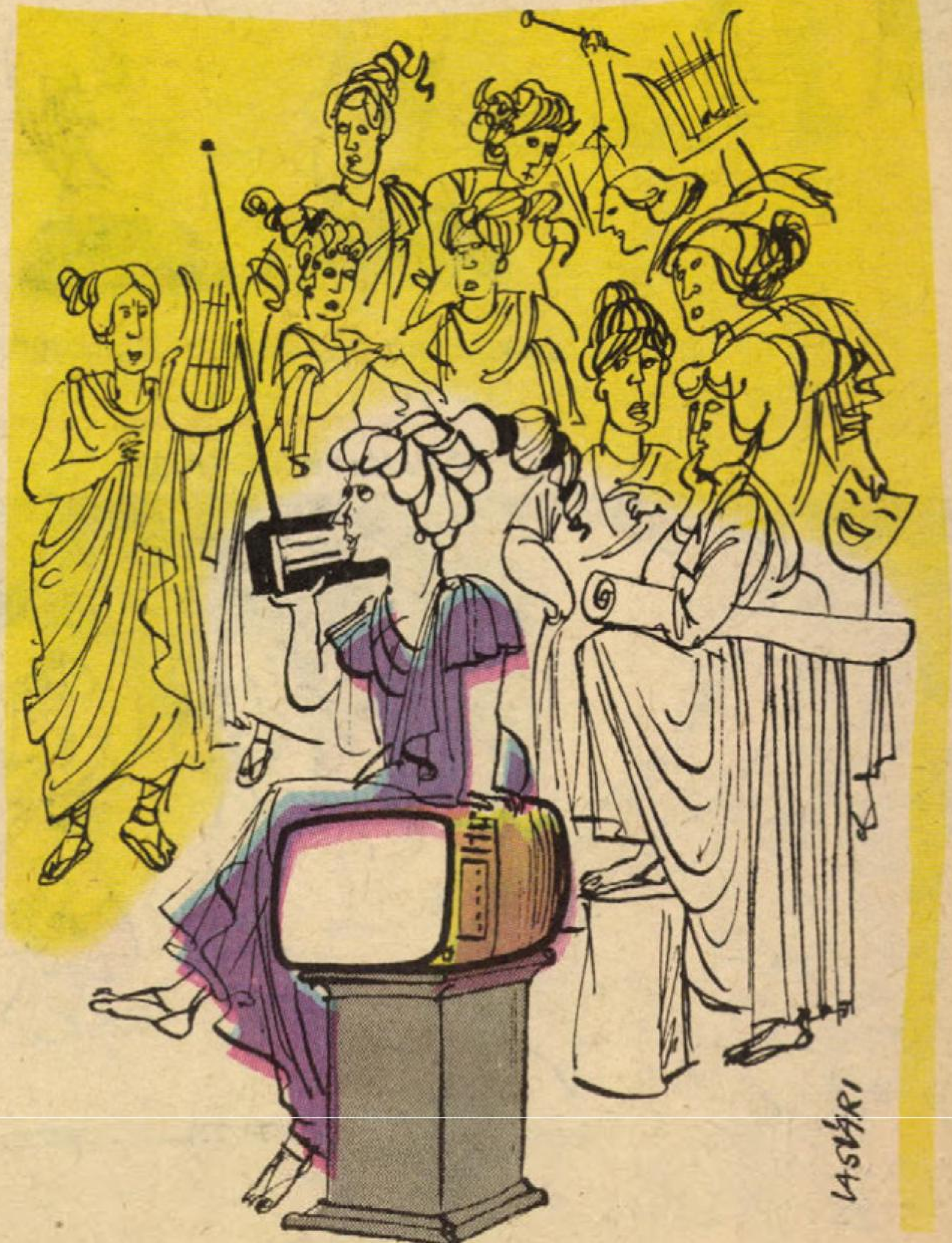
Vicc a Daily Mirrorból.

— Halló, tűzoltóság? Kérem szépen, le tudnák hozni egy fa tetejéről a kiskutyámat? Ja, igaz, igaz... és a férjemet is...

MÉLTÁNYOS ALAPON

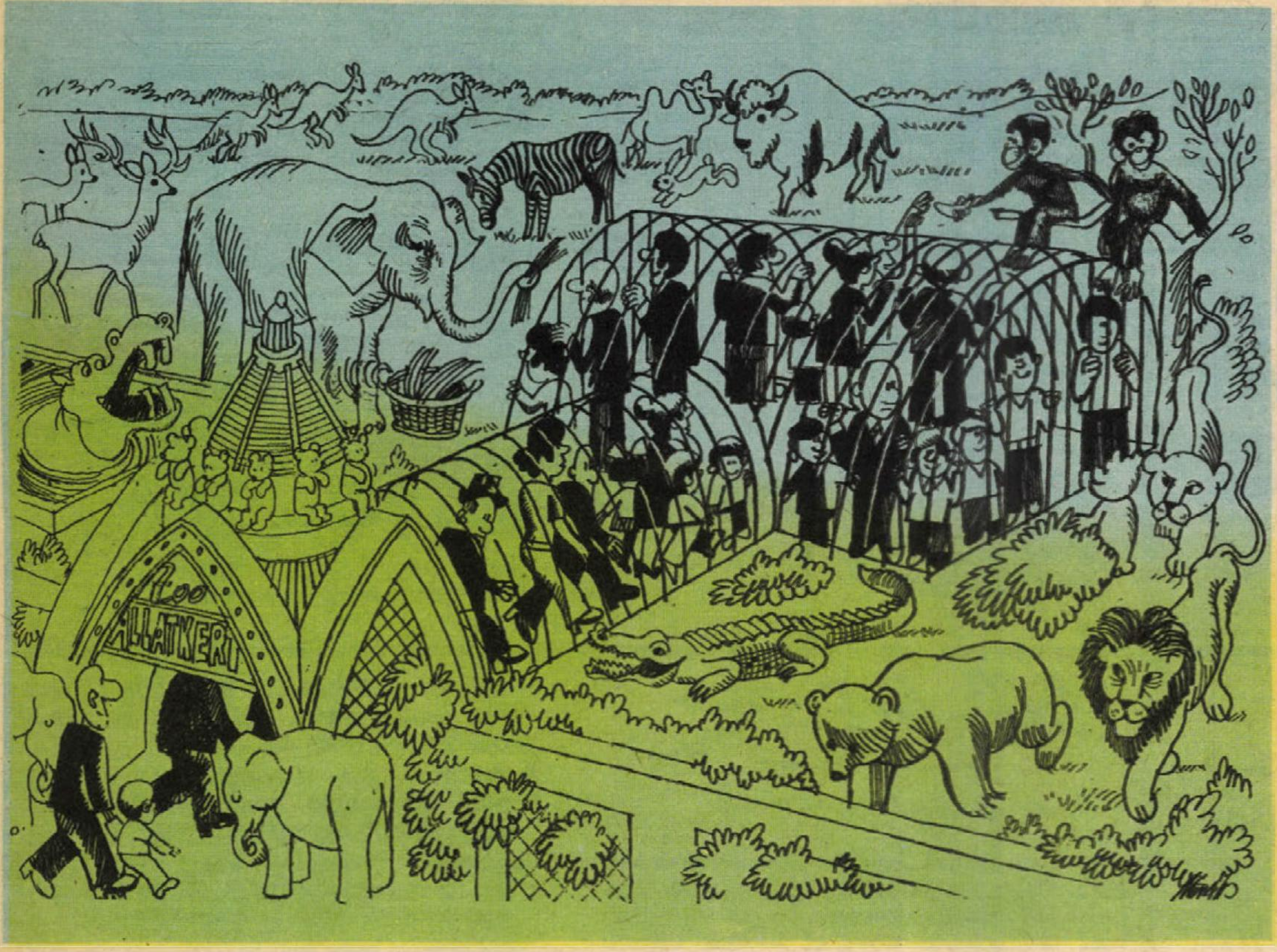

MÚZSÁK

– Ennek sose volt izlése...

ÁLLATVÉDŐ ÁLLATKERT

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– A fizetés jó, a munkakör nem lesz nehéz. Csak leveleket kell bontani...

– Sajnos, ön továbbra is feltűnően sovány.

– Sajnálom, demográfiai főszezon van, minden ágyunk foglalt!

Ketten beszélnek

— Kedves Mester! Nyilatkozhatna arról, hogy min dolgozik mostanában?

— Új filmemet készítem elő, természetesen.

— Áh, áh, szerzői film lesz, ugyebár?

— Nem kérem. Ezúttal egy szuper-szerzői filmről van szó, olyanról, amilyen még nem volt.

— Óh, óh! Valami közelebbit esetleg...

— Szívesen. Új filmemet nemcsak én írtam és rendezem, de én is fotografálom.

— Ez pompás ötlet!

— Én is úgy gondolom. Ily módon ugyanis teljesen meg tudom valósítani elképzelésemet, arról nem is szólva, hogy az operatőr tiszteletdíját is én kapom.

— És kik fogják játszani a főbb szerepeket?

— Én.

— Valamennyit?

— Igen. Csak így tudom maradéktalanul megvalósítani az elképzelésemet. Arról nem is beszélve, hogy ily módon én veszem fel a színészek tiszteletdíját is.

— Persze sokféle maszkban, ugyebár...

— Szó sincs róla. Az ilyesfajta vásári módszerektől elhatárolom magamat. A saját arcommal játszom valamennyi szerepet.

— A kisebbeket is?

— Kisebbek nincsenek benne.

— És mi lesz a film címe?

— „Egyformák vagyunk."

— És miről szól?

— Ugyanerről.

— Izgalmas kísérlet! De ha szabad megkérdeznem, hogyan fog fényképezni, ha a szerepeket is ön alakítja?

— Ezt a problémát egy elmés mechanizmussal már megoldottuk. Nem boszorkányság. De megírhatja azt is, kedves barátom, hogy a laboratóriumi munkákat is magam végzem el.

— Példátlan vállalkozás!

— Csakis így tudom kifejezni önmagamat teljes mértékben. Arról nem is szólva, hogy e munkálatok bére is engem illet.

— Talán bizony a vágást is...

— Természetesen. A vágás művelete rendkívül fontos. Ha én írtam, én rendeztem, én játszottam a filmet, ki más vághatná?

— Ez igaz. Arról nem is beszélve...

— ...hogy a vágó tiszteletdíját is én kapom.

— Megtudhatnám, hogy hol tart az előkészületekben?

— A forgatást a jövő héten elkezdem. Már a plakátot rajzolom.

— Ah! Hát a plakátot is a Mester...?

— Világos. Ha egyszer a filmet én írtam, én rendeztem, én játszom, én fényképezem, én hívom elő és én vágom, ki más tudhatná megfelelőbben elkészíteni a plakátját? Arról nem is beszélve...

— ...hogy a grafikus tiszteletdíját is a Mester kapja.

— Már megvettem az enyvet is. Kétszáz kilót.

— Minek?

— Magam fogom a plakátokat kiragasztani. Ha egyszer... Bizonyára érti. Arról nem is beszélve...

— No persze, persze... És kiknek szól a film? Már úgy értem, hogy a közönség melyik rétegének?

— Nekem.

— A Mester fogja megnézni is?

— Úgy van. Ha egyszer... — folytassam?

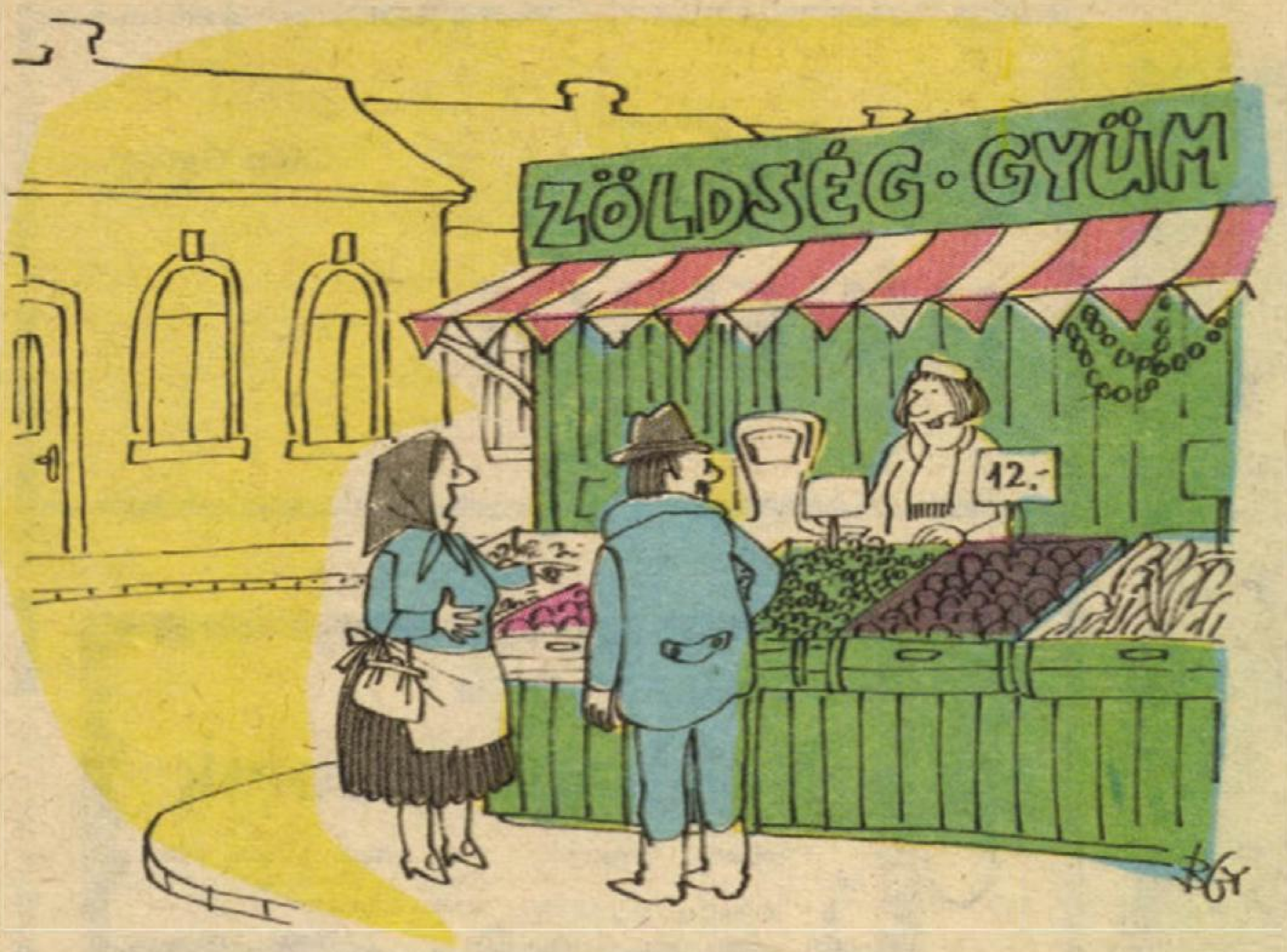
— Nem, köszönöm, teljesen megértem. Még csak egy kérdést, ha megengedi... Mibe kerül az egész film?

— Nyolc millióba.

— És azt is a Mester??

— Nem. Azt hiszem, hogy telhetetlenség lett volna mindent magamra vállalnom.

(t.)

– Megismerem a mi almánkat, amit egyhúszért vettek át!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

Az ódon kastélyban a vezető tompa hangon meséli:

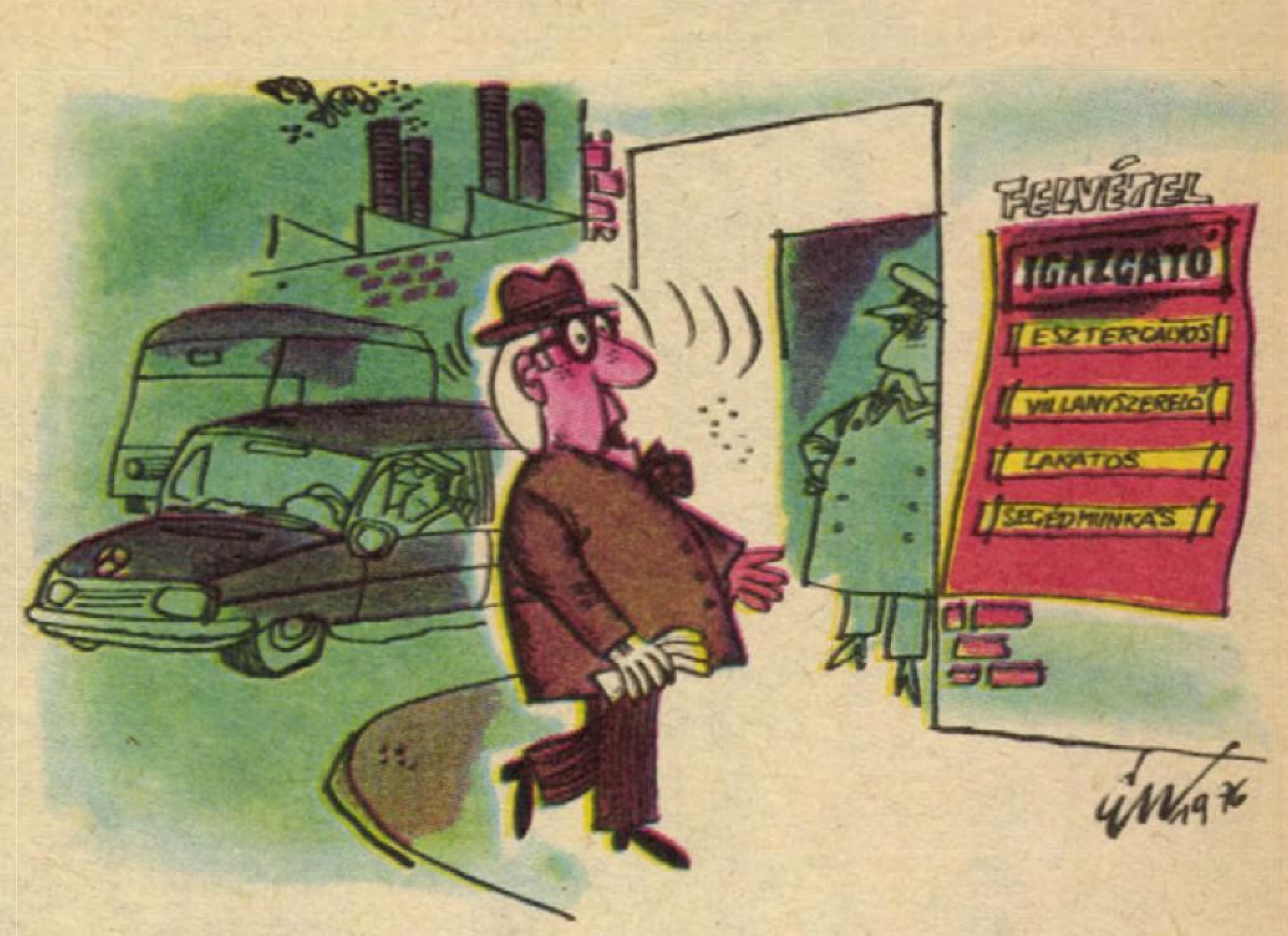
— Hölgyeim és uraim, ebben a szobában szúrta le Adolár herceg a szeretőjét, és aztán a tőrrel öngyilkosságot követett el!

Egy hang megszólal hátulról:

— A múlt évben ezt egy egészen más szobáról mondta el!

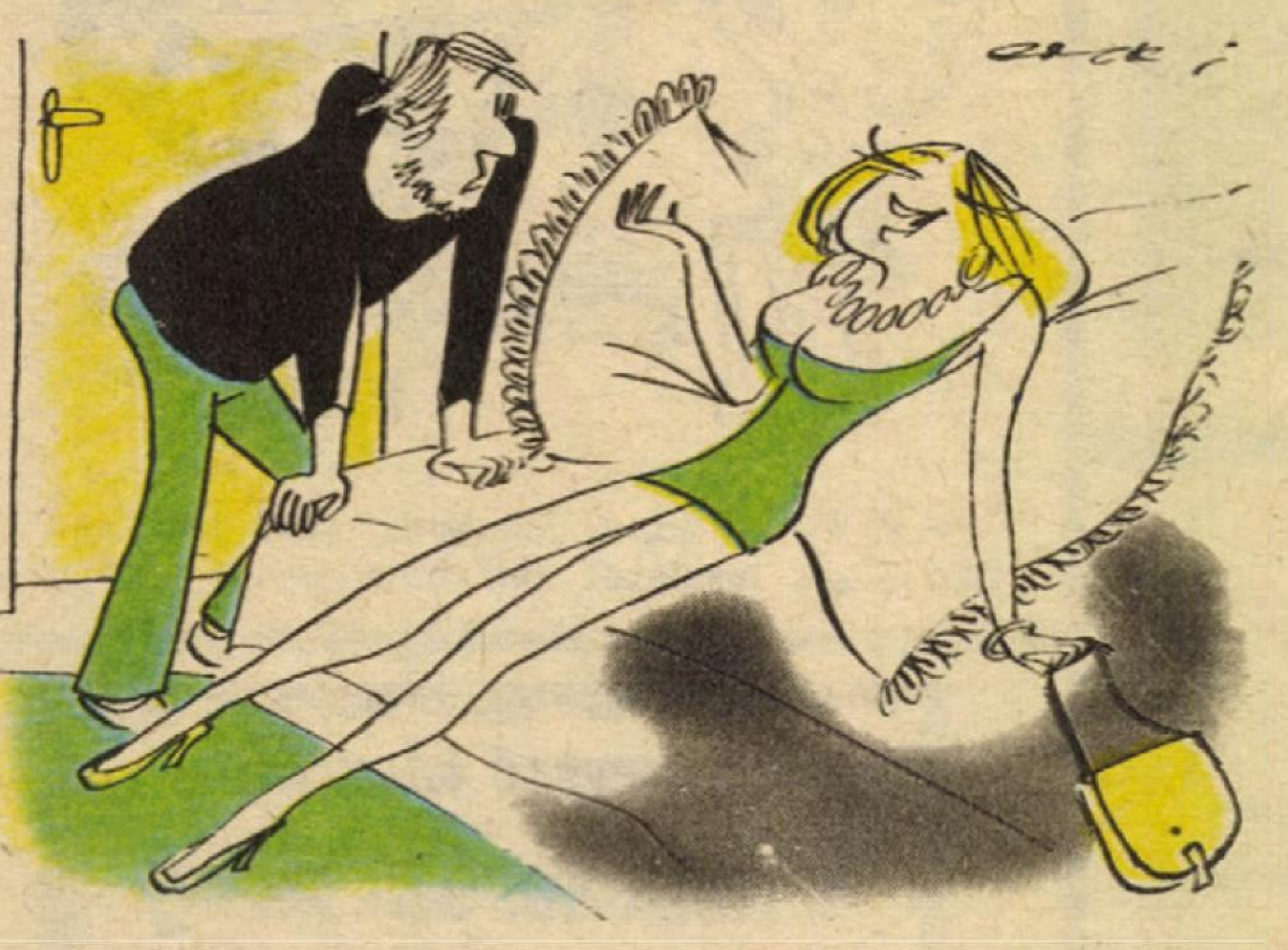
— Az igaz uram, de azt a szobát jelenleg renoválják.

MUNKAKEZDÉSKOR

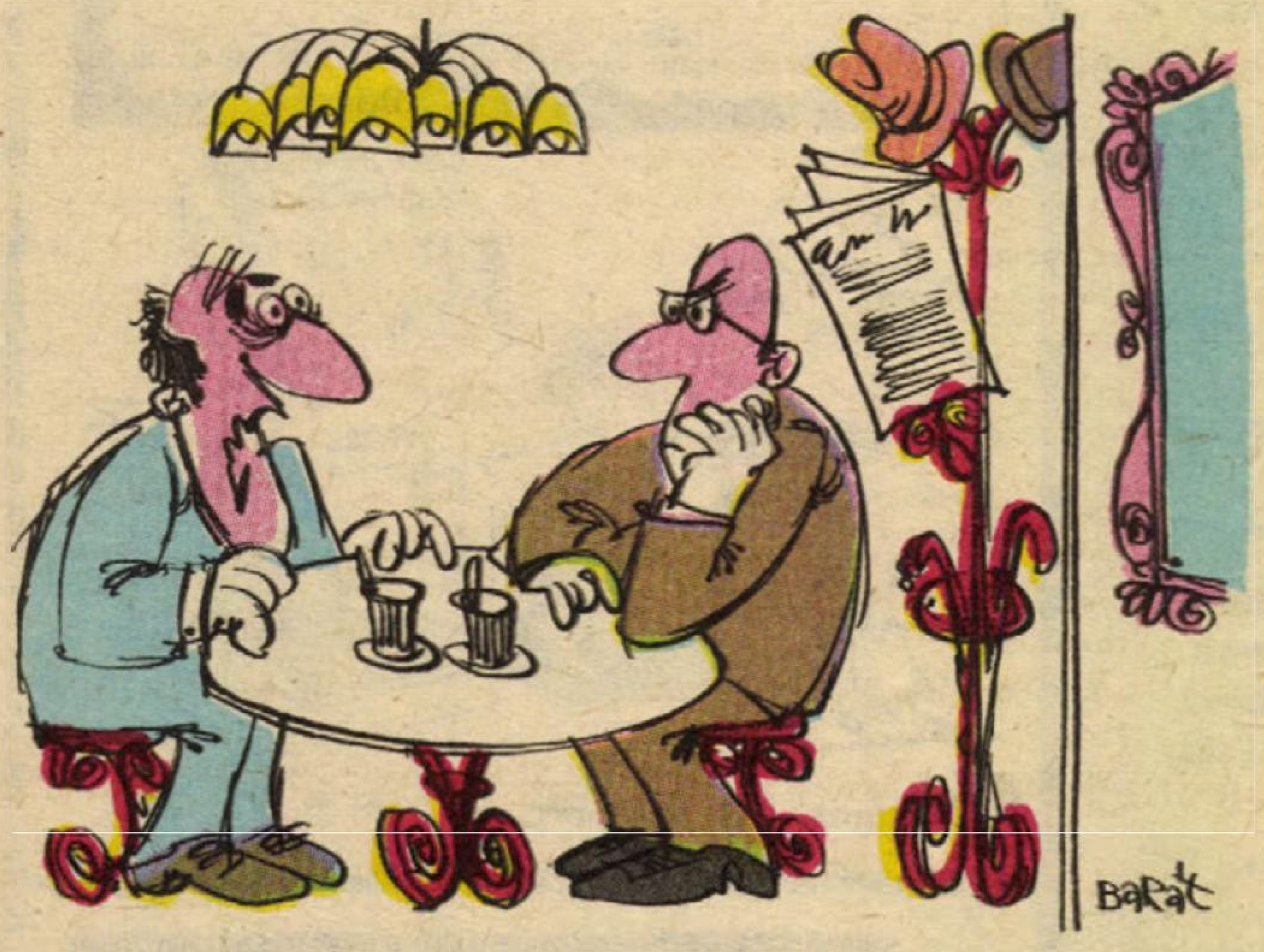

– Atyaúristen! Az éjszaka megfúrtak!

DUBLŐZ

– A művésznő nem ér rá, engem küldött maga helyett!

– Mondd, te elhiszed azokat a híreket, amiről az újságok nem adnak hírt?

MAI ÓSZERES

– Nézze, szerintem a maga zsebszámológépe nem ér meg annyit!

Nő-ügyek

GENERÁCIÓVÁLTÁS

— Ez a Panni, azelőtt teljesen érdeknő volt. Csak az idősebb, pozicionált férfiak barátságát kereste, mert azoknak volt befolyásuk, azok el tudtak intézni neki mindent. Egy idő óta eltűntek mellőle az ötvenen felüliek. Mostanában mintha a fiatalabbakhoz vonzódna. Lehet, hogy öregszik?

— Nem ő öregszik, hanem a férfiak. Azok az idősebb urak közben nyugdíjba mentek, nincs már befolyásuk, pozíciójuk. Akik el tudnak intézni neki egyet-mást, azok a fiatalabbak.

AZ IGAZI FÉRFI

— És mondja, kedves Klári, férjhez menne újra?

— Ha jönne egy igazi férfi ...

— Szélesvállú, magas, domború mellkasú?

— Nem ez a fontos ...

— Szenvedélyes, szerelmes, tüzes ...?

— Ugyan már ...

— Bátor, kalandor, titokzatos?

— No hiszen!

— Figyelmes, gyöngéd, lovagias?

— Üres szavak ...

— Nos, hát, milyen férfira vágyik?

— Aki tud tiplizni ...

EGYENJOGÚSÁG

Riporter: Megkérdezem, kartársnők, hogyan áll maguknál a női egyenjogúság?

Nők: (őszinte felháborodással) Sehogy! Rosszul! Nálunk a nők mindenek, csak nem egyenjogúak ...

Riporter: Talán egy példát ...

Kovácsné: Például Muskátné akkor kap szabadnapot, amikor neki tetszik. Bezzeg, ha más kéri ...

Muskátné: Ezt Kovácsné mondja, aki már háromszor kapott kiváló dolgozót? Mert neki bérlete van rá ...

Ispotályné: Nincs egyenjogúság! Ugyanazt a munkát végzem, mint Gézeniné, de százötvennel kevesebbért ...

Gézeniné: Csak azt tudnám, hogy Ispotályné milyen alapon kapott kétheti jutalomüdülést a Tátrába ...

Riporter: Kérem ... de hát mit akarnak?

Nők: Hogy egyforma jogaink legyenek ...

KITÜNTETÉS

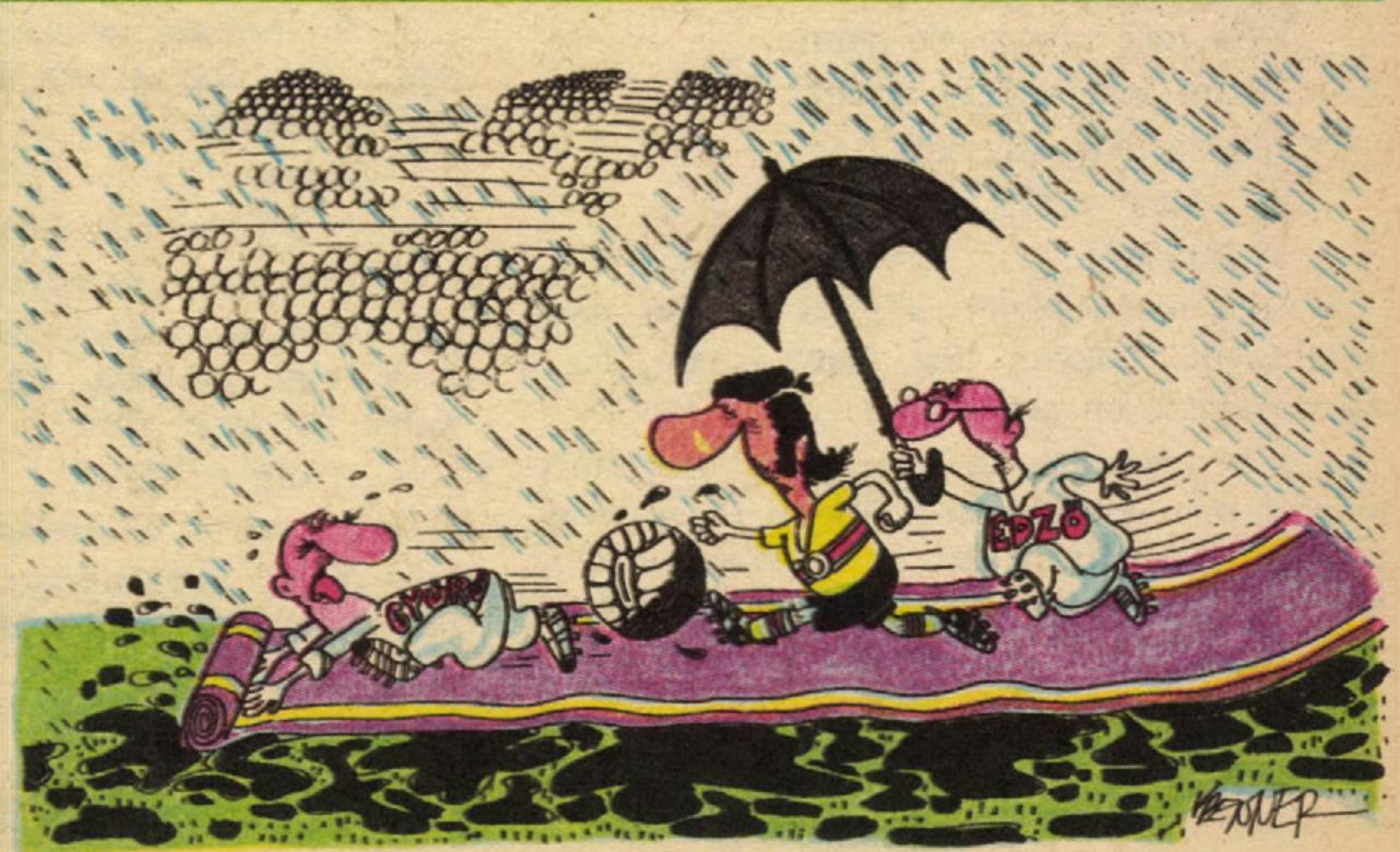
A művésznőt kitüntették. Amint a közlemény tudatta: „születésnapja alkalmából."

Tisztelem, becsülöm a diszkréciót a női korügyekben, de ez így nem jó. Ha valakit „születésnapja alkalmából" tüntetnek ki, akkor érdemei *és* kora miatt tüntetik ki. Akkor közölni kell, mely az a kor, amelynek elérése a kitüntetés indokául szolgált. Általában közölni kell, hogy valaki miért kap elismerést, kitüntetést. Nem lehet például Nobel-díjat adni „valaminek" a feltalálásáért. Azt se lehet írni, hogy X. Y.-t „pályafutásának jubileumán" köszöntötték. Ennek csak akkor van értelme, ha megírják hányadik évfordulóról volt szó. Azt persze lehet mondani, hogy valakit egész élete munkásságáért, pályafutásáért, eddigi alkotó tevékenységéért ismernek el.

De meg nem határozni, hányadik születésnap alkalmából tüntetnek ki valakit, nem okos dolog. Már csak azért sem, mert netán az illetőről, aki mondjuk hetvenéves, de azt szeretné, hogy hatvannak higgyék, majd azt fogják suttogni: csak azért nem írták meg róla, hogy nyolcvanéves, nehogy kilencvennek gondolják ...

Novobáczky Sándor

A SZTÁR

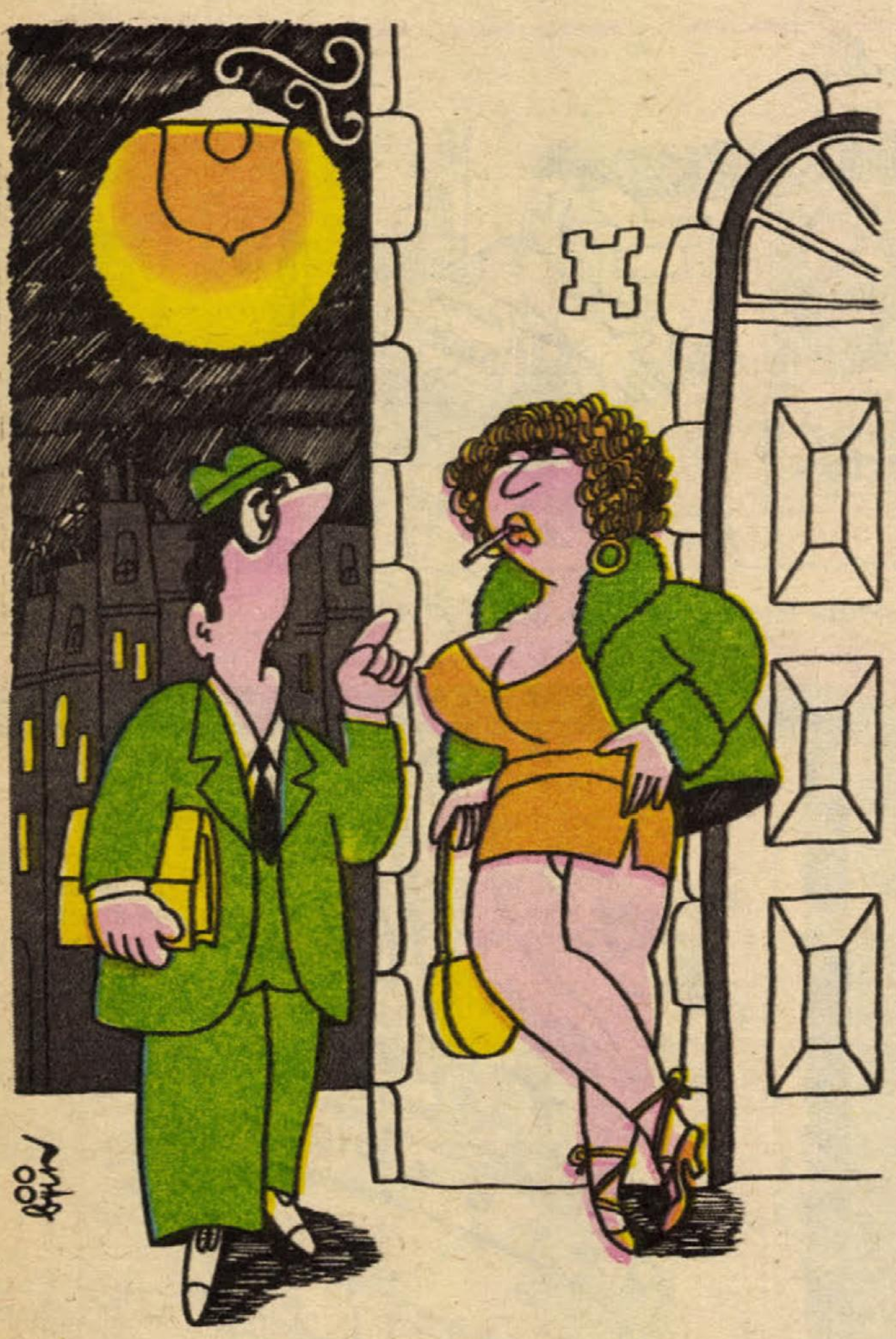
Az ember tragédiája LXXVII.

„Aki gyószt és fénypalástot,
Zöld s fehér mezt váltogatsz fel."

(Madách)

NEVELŐ SZÁNDÉK

– Higgye el, asszonyom, ez nem szocialista embertípushoz méltó életforma...

VERSENGÉS

KRITIKA ÉS ÖNKRITIKA

Bizonyisten meghatódtam, még a könnyem is kicsordult, amikor elolvastam a Kamara Varieté főrendezőjének a levelét az Esti Hírlapban.

A levél válasz volt az Esti Hírlap kritikájára, amely a „Fiatalabbak is elkezdhetik" című műsorról szólt.

Miért hatódtam meg? Mert huszonöt éves pályafutásom, újságírói tevékenykedésem, humorista-működésem során még sohasem kaptam ilyen levelet a megbírált intézménytől, illetékes szervtől. Pedig írtam már sok szatirikus hangú cikket, glosszát és a tintatartómban nem tinta van, hanem epe, hogy epébe mártott tollal írhassam meg ezeket a cikkeket.

Irigylem az Esti Hírlapot és annak kritikusát. Őszintén irigylem ezért a levélért. Én már megbíráltam, hogy csak néhányat mondjak, a cipőipart, az építőipart, a szolgáltató-ipart, egyes vállalatok gazdasági vezetését, a tanácsok bürokráciáját, de ilyen önkritikus levelet még nem kaptam. Válaszoltak a cikkeimre, de általában kifogásokat kerestek és objektív nehézségekre hivatkoztak. Elfogadták a bírálatomat, de egyben vissza is utasították.

Nagyon-nagyon irigylem az Esti Hírlap kritikusát. Neki sikerült.

Idézet a színház főrendezőjének leveléből:

„Miután az Esti Hírlapban megjelent a Fiatalabbak is elkezdhetik című új műsorunkról szóló kritika, kijavítottuk a bírálatban kifogásolt hibákat."

Ez világos beszéd. Az Esti Hírlap kritikusa nyugodtan álomra hajthatja a fejét. A kifogásolt hibákat kijavították. Bezzeg amikor én írtam egy új magyar filmről: hallgattak. Nem javították ki a hibákat. Írtam a televízió néhány műsoráról. Eredmény: semmi Nem javították ki a hibákat. Írtam néhány színházi előadásról. Hiába. Vámos László, Major Tamás, Horvai István nem javították ki a hibákat. Pedig én szóltam. Ki érti ezt, tessék mondani?

Viszont az Esti Hírlap kritikusának minden sikerült. Idézem a Kamara Varieté főrendezőjének levelét:

„Halmi Gábor konferansz szövegében már nem szerepel a személyeskedő mondat."

Íme, a kritika hatása. Hát nem csodálatos? A kritika megjelent, a mondat ugrott. De ez még semmi!

„A Paprika duó számában nem kívántuk ugyan bántani a köztisztasági alkalmazottakat, pusztán az egészségvédelem szempontjából oly fontos köztisztaságra akartuk felhívni a figyelmet: konkrétan azért szóltunk, mert piszkosak a pesti utcák. De megértve, hogy a Szemetes az én szerelmem... kezdetű dal esetleg olyan értelemben is felfogható, ahogy az Esti Hírlap kritikája említette, átírtuk, s jelenlegi formájában, úgy érzem, nem bántjuk a szakmát, ami hibánk lehetett ugyan, de célunk nem."

Tudom, már sokszor elmondtam ebben az írásban, de újra csak azt kell mondanom, hogy a sárga irigység fogott el, amikor ezt a néhány sort elolvastam. Az Esti Hírlap igen tisztelt kritikusa még azt is elérte, hogy átírják a Szemetes az én szerelmem kezdetű dalt. Tehát ilyen fontos ügyben is elfogadták a bírálatát.

De ez még semmi! A harmadik kérdésben is a bírálónak lett igaza.

„A hangos zenei hatásokat is mérsékeltük. Egy-két előadáson rövid közvéleménykutatást folytattunk, s a közönség nagyobbik fele is a lap kritikusát igazolta. Ma már nem fülsértően hangos az erősítés. Köszönjük figyelmeztető soraikat."

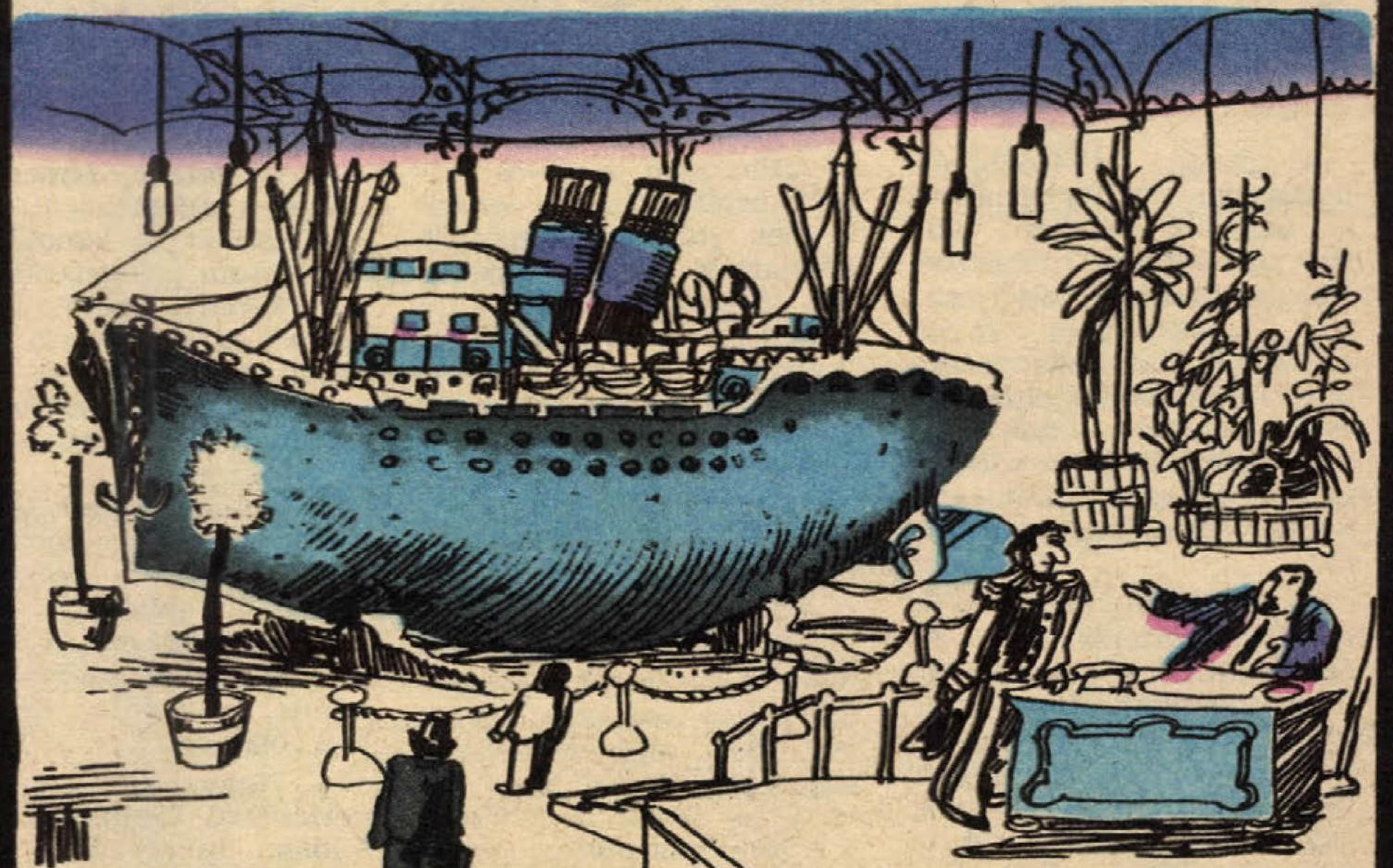
Na tessék, még mondja valaki, hogy nálunk nem elég fejlett a kritika és az önkritika. Ilyen levelet ugyanis — különösen egy színház vezetőjének tollából — még nem olvastam.

A színház főrendezőjének levele annyira felizgatott, hogy én is elmondom a bírálatomat. Nem a műsorról. A színház földrajzi fekvéséről. Tudom, hogy általában jó, színvonalas műsorok láthatók a színházban, de nekem túlságosan messze van, én ugyanis Angyalföldön lakom. Nem költözhetnének közelebb a lakásomhoz?

Várom szíves válaszukat.

Mikes György

MINTATEREM

– Raktárról csak kétszemélyes csónakot tudunk szállítani...

Megkérdeztük rajzolóinkat:

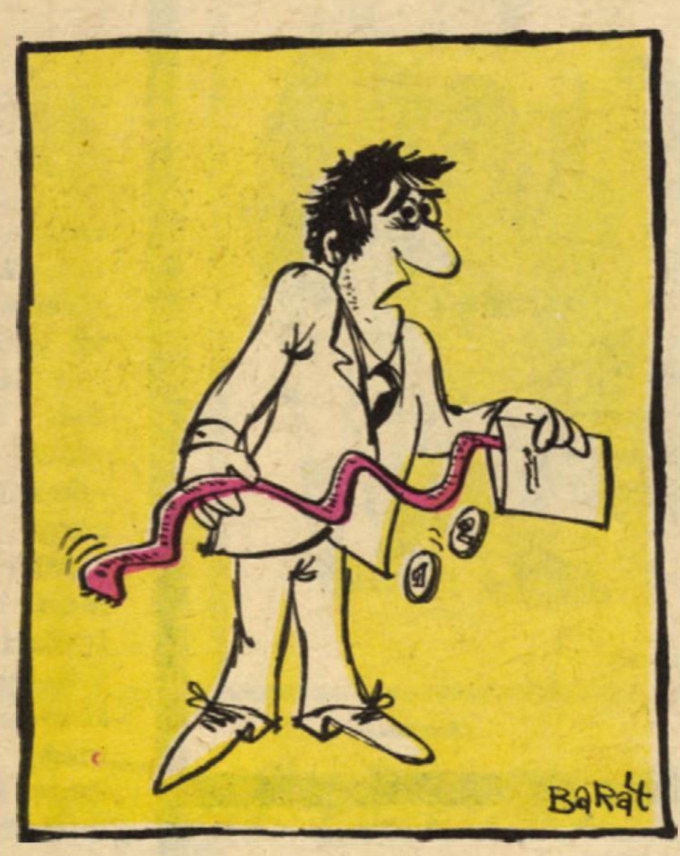
Mit kérdeznének a pénzügyminisztertől?

Vasvári Anna:

— Mennyi a forint zöldségalapja?

Barát József:

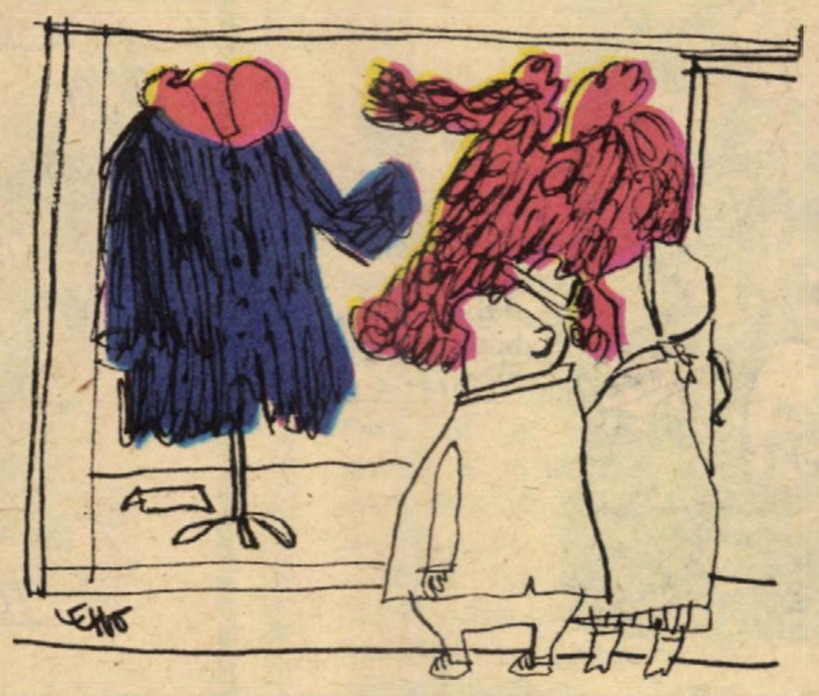
— Nem kaphatnék én is állami dotációt?

Endrődi István:

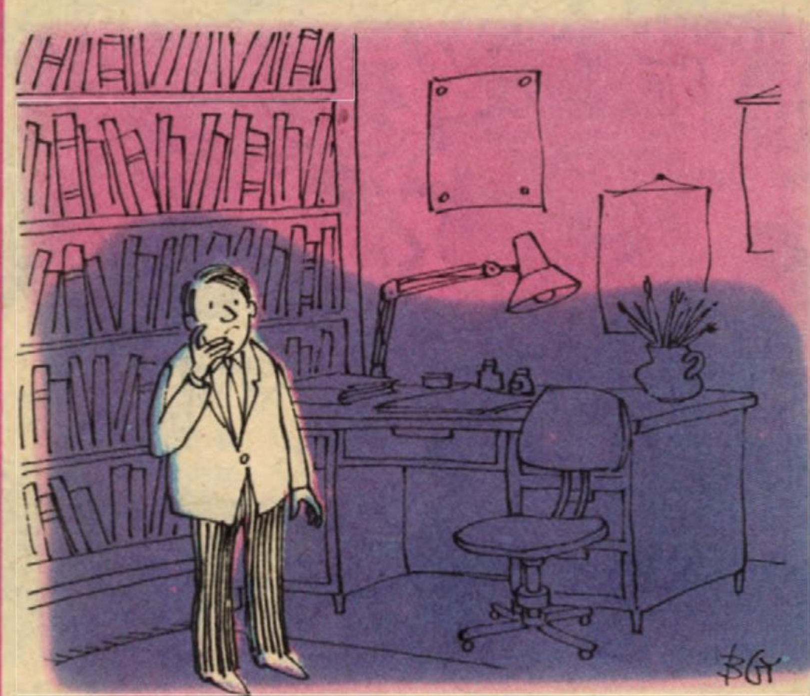
— Huszonöt évvel ezelőtt harmincegy forint volt a napidíj. Ma mennyi is?

Lehoczki István:

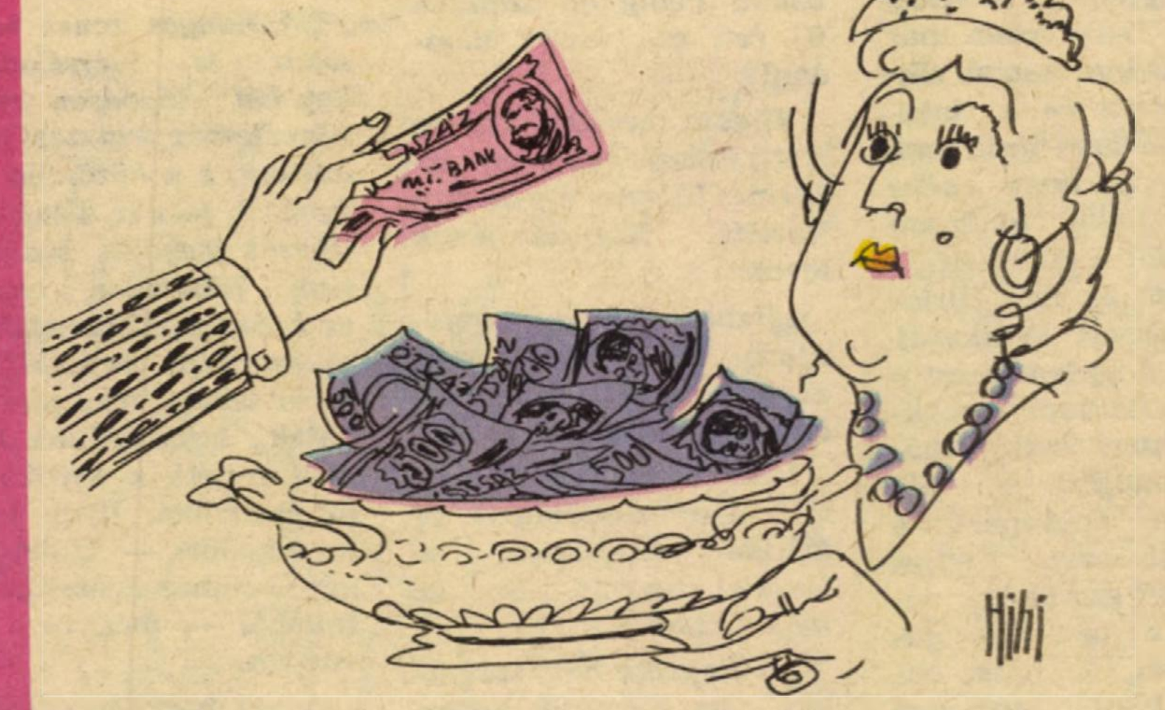
— Nem tudna hitelt nyújtani egy fontos beruházáshoz?

Brenner György:

— Rám is számít-e az adósságok visszafizetésénél?

Hegedűs István:

— Merne-e száz forinttal beszállni egy menyasszonytáncba?

Balázs-Piri Balázs:

— Mikor lesznek Párizsban ilyen boltok?

Erdei Sándor:

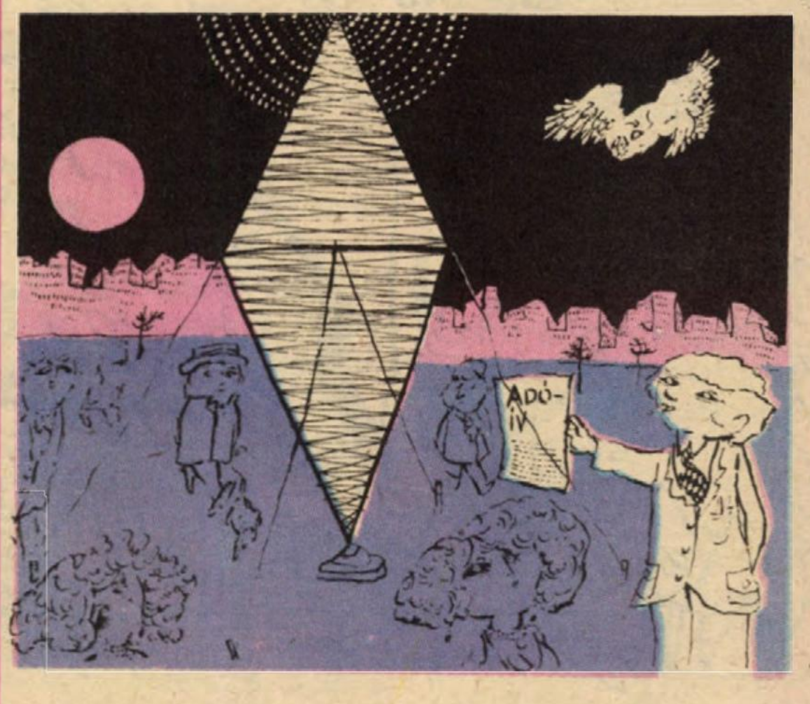
— Én a feleségemtől szoktam kérdezősködni, nálunk ő a pénzügyminiszter.

Fülöp György:

— Mit szokott csinálni 25-e után?

Dallos Jenő:

— Terveznek a soltinál is magasabb adót?

NYUGDÍJAS-TALÁLKOZÓ

A Timsó- és Robbanómotorgyár kultúrtermében az asztalok hófehér abrosszal voltak leterítve. Minden asztalon egy csokor halványsárga rózsa, mellettük hatalmas tálakban ínycsiklandó szendvicsek, nagy korsókban frissen habzó, hűvös sör. A gyár igazgatója, Stirpák Sándor emelkedett szólásra:

— Örömmel üdvözöljük régi munkatársainkat! Jó érzés látni a kedves, ismerős arcokat. Fogyasszák el jó étvággyal az uzsonnát, egy kis színes műsort is adunk mellé, utána még egy apró meglepetésről is gondoskodtunk.

Nagy taps fogadta a rövid beszédet, s a felgördülő függöny mögött Gránátosné Spacek Jolánt, a népszerű utókalkulátort, aki a konferanszié szerepét vállalta. Lelkesen, csillogó szemekkel jelentette be Sehoda Lajost, a timsórészleg dolgozóját, aki édesbús magyarnótákkal szórakoztatta az idős vendégeket. Utána Medárd Alajos főkönyvelő állathangokat imitált, míg Mladonácz Herbert anyagmozgató tréfás rigmusokat adott elő arról, hogy a mosdóban mért csavarják ki állandóan a 25-ös villanykörtéket?! A műsor közben jóízűen eszegettek, iszogattak, láthatóan remekül érezték magukat a nyugdíjasok. Nagy tapssal fogadták Perczegős Norbertet, a huncut mosolyú művezetőt, aki érces hangon jelentette:

— Szeretett igazgatónk, Stirpák Sándor megbízásából most egy kis meglepetéssel szolgálunk. Van önök között olyan, aki alig néhány hete ment nyugdíjba, s van, aki már tizenöt éve, de úgy gondoltuk, mindannyiuknak jól fog esni, ha ismét lemehetnek a szerelőcsarnokba régi gépeikhez, megsimogathatják a szerszámokat, s ha kedvük szottyan, elkészíthetnek néhány darab timsót, vagy egy-két robbanómotort, csak úgy hobbiból. Parancsoljanak előre fáradni.

Az égen már felfénylettek az első csillagok, de a nyugdíjasok még mindig serényen, jókedvűen dolgoztak, a futószalagról egyre több timsó és robbanómotor került a raktárba. Végül már Perczegős Norbertnek kellett udvariasan figyelmeztetnie a munkában elmerült embereket:

— Nemsokára tizenkét óra. Éjfélkor elmegy az utolsó villamos!

Kicsit sajgó izmokkal, de kipirultan, felfrissülve, talán kicsit megfiatalodva léptek ki a kapun a nyugdíjasok.

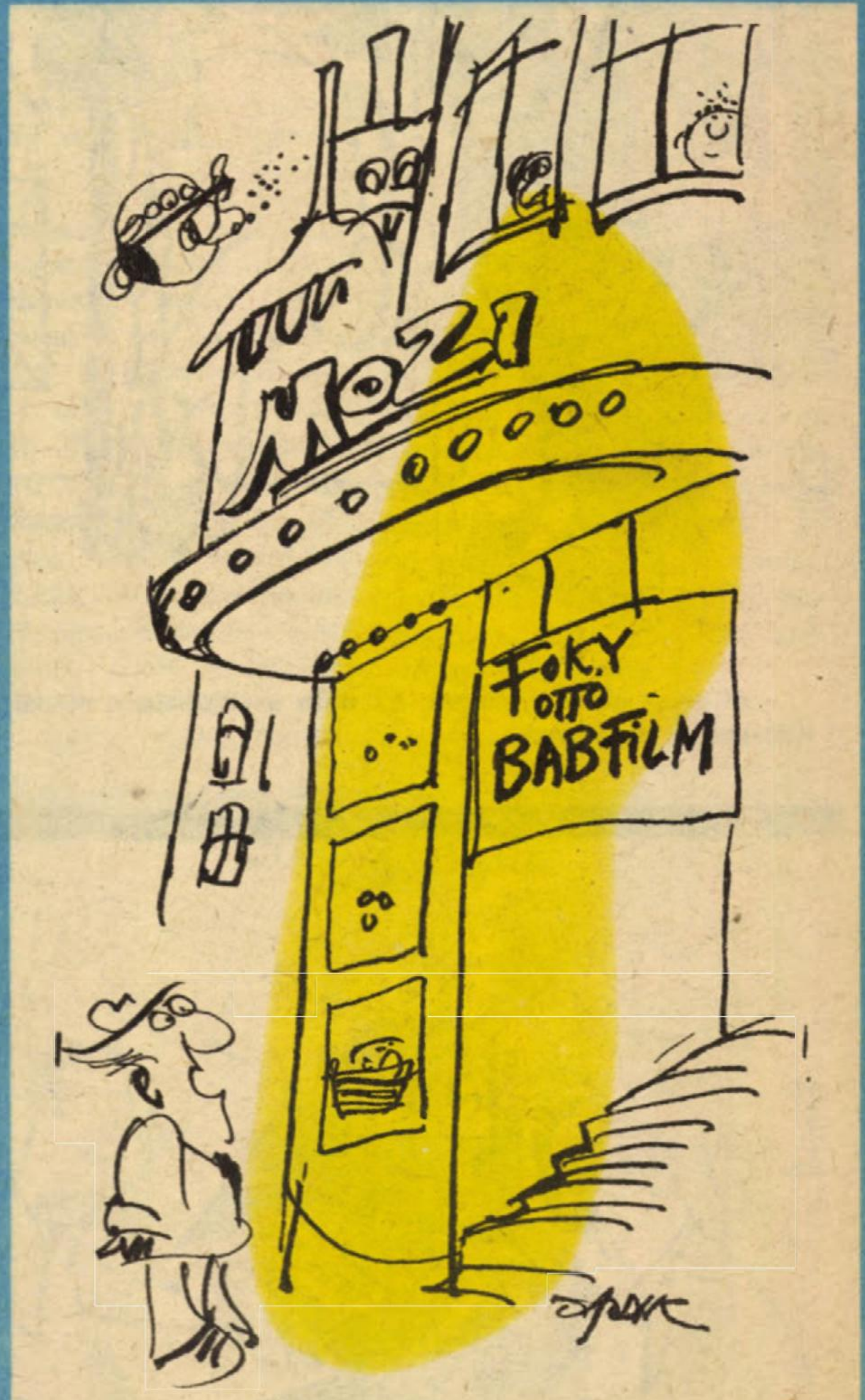
— Nos, mi az eredmény? — kérdezte kíváncsian a gyár vezetője.

— Nyugdíjasaink hat óra alatt többet termeltek, mint aktív dolgozóink nyolc óra alatt.

Stirpák Sándor, a Timsó- és Robbanómotorgyár zseniális igazgatója, elégedetten bólintott:

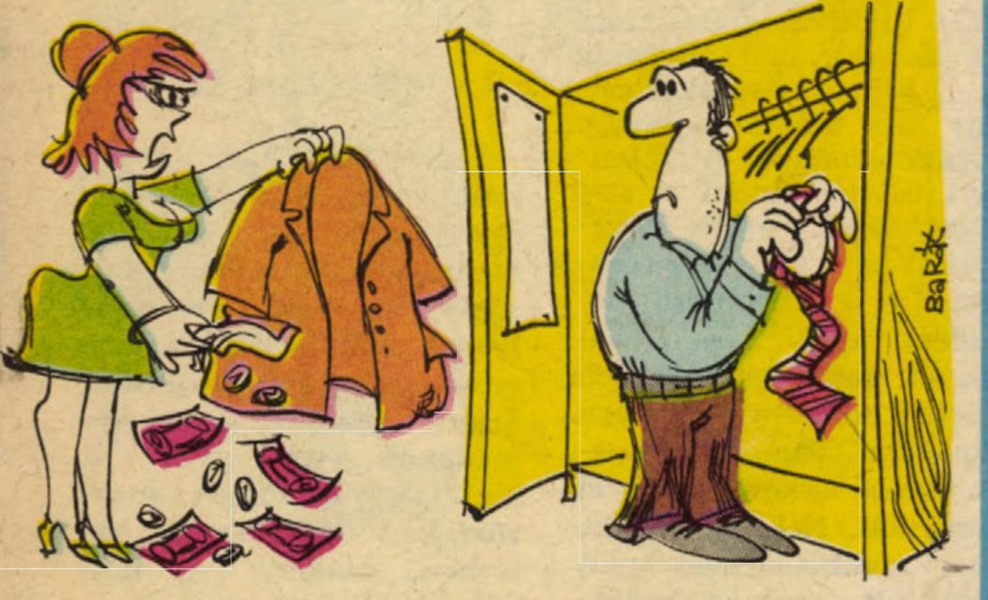
— Nagyszerű! Tervünket teljesíteni fogjuk. A megoldás: rendezzünk nyugdíjas találkozót a hét minden napján...

Galambos Szilveszter

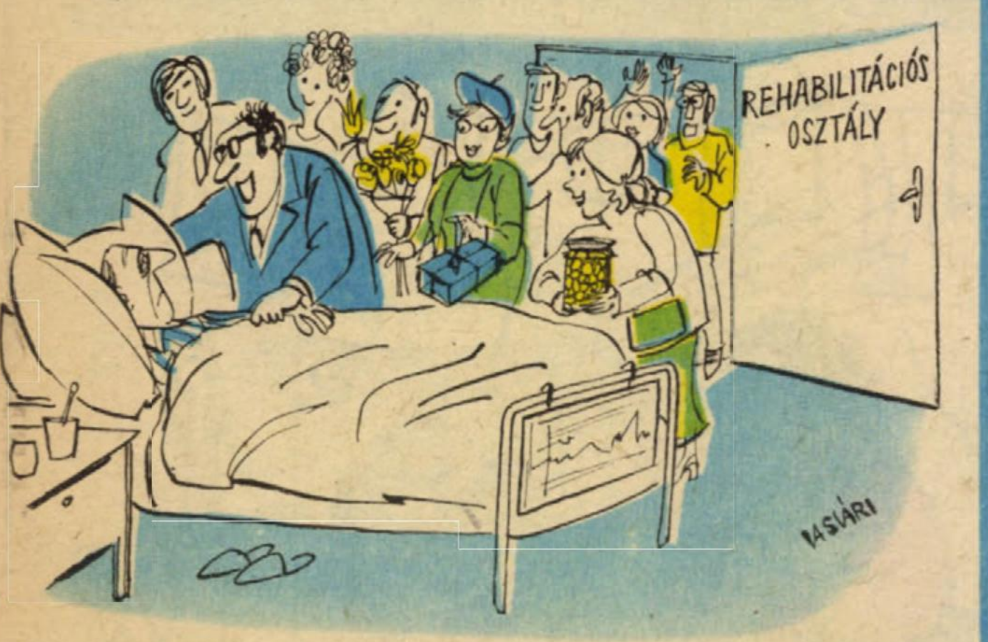

— Persze, hogy drágák a magyar filmek, ha babból készülnek!

ZSEMBES ASSZONYKA

— Örökké kitömöd a zsebeid minden vacakkal...

— Eljöttünk bocsánatot kérni...

MÁSSAL BESZÉLEK

Nézegetem, simogatom. Szép könyvecske, jó könyvecske, még érzem a nyomda szagát, szimatolom, simogatom, szeretgetem. Van nekem új könyvecském! Közületi telefonkönyvecském van ám nekem! Megkértek egy szívességre, hívjam fel a munkaközvetítőt. Itt a nagy alkalom, hogy kipróbáljam a könyvet, lássuk csak.

Itt ilyen nincs. Illetve máshol van: Budapest Fővárosi Tanács alatt. Logikus, odatartozik, akkor ott kell keresni. Persze, kereshetném az „SZ" betűnél, a Szocialista Tábor alatt, hiszen oda is tartozik, vagy egyszerűen csak a Fővárosi alatt, de hátha azt hiszi valaki, hogy Karcag az új főváros; maradjunk a „B" betűnél... Tárcsázok.

— Halló, munkaközvetítő?

— Téves, azaz nem téves. Ön jó számot hívott, de ez nem az ön jó száma, ez az és jó számom, illetve ez a legrosszabb szám számomra, ami csak létezik...

— Ne tessék sírni...

— Hogyne sírnék, amikor napi nyolcvanszor kell elmagyaráznom, hogy az új könyvben én vagyok a sajtóhiba!

Hogy miért kellett így kinyomtatni, nem tudom, de azért van a tudakozó, hogy ne keresgéljem a számokat, főleg a rosszakat!

— Halló, tudakozó? Legyen olyan kedves, mondja meg a munkaközvetítő számát. Mennyi? Bocsánat, ezt ismerem, de sajnos ez egy nyugdíjas házaspár lakása, talán, ha megnézné egy régi könyvben...

— Sajnálom, nekünk olyan nincs, az már nem érvényes!

Kezdem elveszíteni a türelmemet. Itt van ez a gyönyörű, fényes, ötvenegy forintos könyvem, és nem tudom felhívni a munkaközvetítőt. Leszaladok az utcára, hátha valamelyik fülkében még találok egyet... Győztem!

— Halló, munkaközvetítő?

— Tessék parancsolni.

— Ó, hála az égnek, már azt hittem, hogy elveszett a hivatal.

— Dehogy veszett. Csak amióta kijött az új könyv, kevesebb a hívás. Nyugodtabban tudunk dolgozni.

— A postának bejelentették?

— Hogyne, már egy hónapja, de azt felelték, törődjünk bele.

Akkor máshová kell segítségért fordulni. Felhívom a televíziót. Fel én! Kikeresem a könyvben, tárcsázok.

— Halló, televízió?

— Nem kérem, orvosi rendelő.

— Lehetetlen, ide világosan az van írva, hogy televízió!

— Igen, de csak az új könyvben.

— Abban. De ez egy jó könyv, meg szép és olcsó, most vettem, még nem romolhatott el!

— Egy szó mint száz, ez nem a tévé, hanem orvosi rendelő. Téves.

— Ne tegye le. Nem téves — ha van önöknél ideggyógyászat...

Selmeczi Tibor

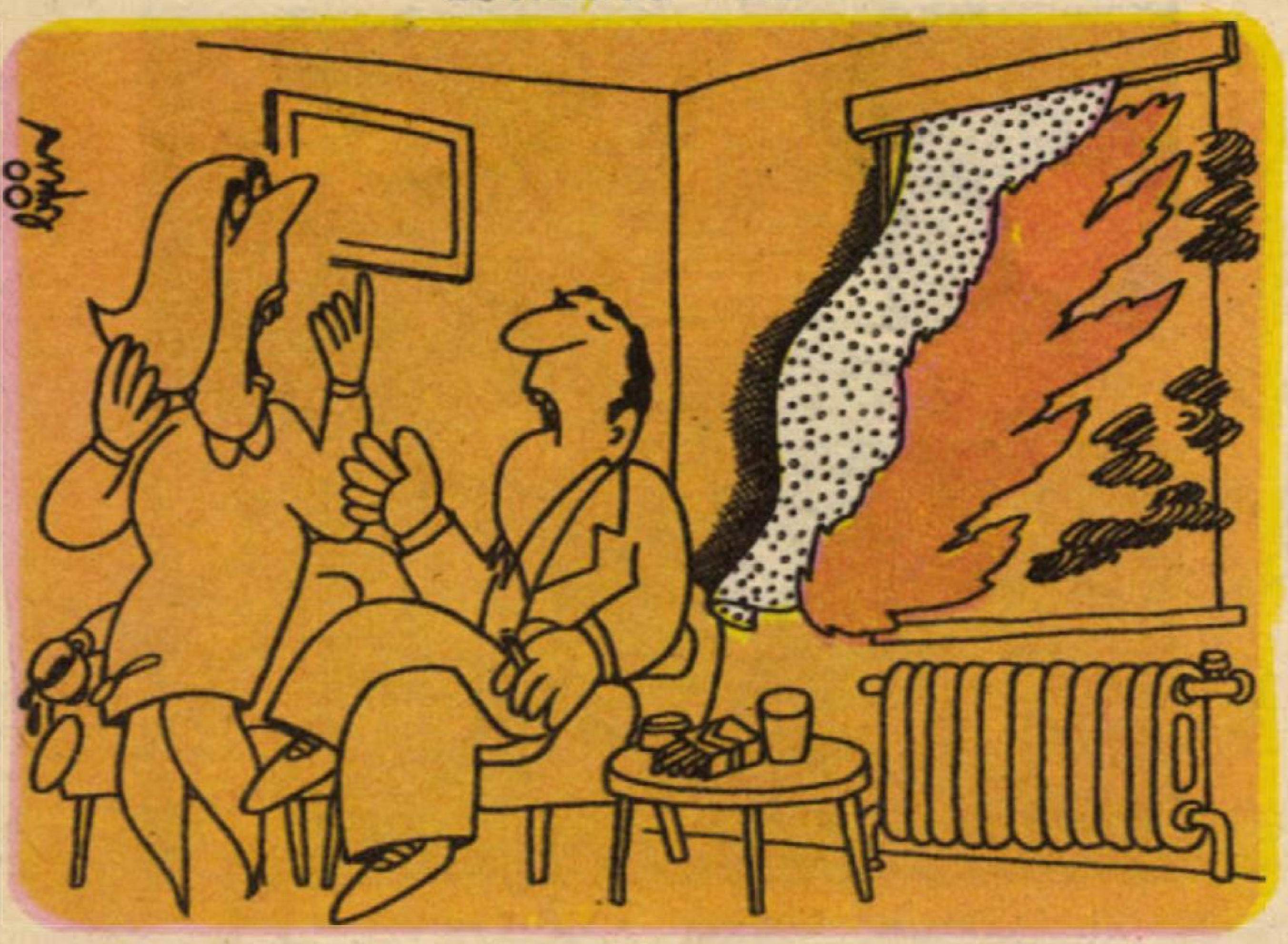
REGGELI ELIGAZÍTÁS

– Engem elviszel a piacra, a gyereket az óvodába, aztán rohanhatsz a csatába...

ELHANYAGOLT ÖLTÖZŐ

EGYKEDVŰ FÉRJ

– Ne izgasd magad, fiacskám, ezt a függönyt úgyis utáltam!

BUDAI CSOMÓPONT

– Bah...!

VÁLLALATI ÖTSZEMKÖZT

ŐSZI BETAKARÍTÁS

(Z. A. EGYETEMI HALLGATÓ NAPLÓJA)

OKTÓBER 4.

Megérkeztünk Békéslyukba. A tsz-ben nagy a felfordulás. A szálastakarmányok még lábon vannak. A vezetőség már nincs. Erős a must. Ma répát fejeltünk, aztán gólt. Mert a tsz csapata nagyon rosszul áll a járási ötödosztályú labdarúgó-bajnokságban. Muszáj segítenünk.

Különben kaptunk gumicsizmát és munkaruhát is. Engem nagy megtiszteltetés ért, mert, mert az én gumicsizmámban az elnök járta a határt annak idején. Ennek ellenére egy kicsit aggódom. Mi lesz, ha pótolhatatlan veszteség éri a tudományt kéthetes távolmaradásom miatt?! Eljön-e valaki a tsz-ből betakarítani a vizsgaosztályzataimat???

OKTÓBER 5.

Kivittek minket a földekre. Nem volt ott senki, csak a zeller, meg a tengeri. Nagyon megörültek nekünk. Mi is nekik. Én eddig csak a húslevesben láttam zellert. De utálom. Minek akkor kihúzni a földből? Beleléptem a talajvízbe. Szerencsére nem kaphatok tüdőgyulladást, mert állítólag termálvíz bugyogott benne.

Nagy a dologidő. Levertünk négy diófát. Ebből egy szilva volt. Más verekedés nem fordult elő.

OKTÓBER 6.

Ma tanultam valamit munkaszervezésből. Hogy miért kell átvinni egy farakást oda, ahonnan tegnapelőtt elhoztuk. Tréfából. Két napja a főállattenyésztő mondta, hogy vigyük oda, ma a főnövénytermesztő mondta, hogy hozzuk ide. Jól megtréfálták egymást! Szeretek vidám emberek között lenni.

Sajnos, ma egy kis természetes csapás érte a tsz-t. Kijött egy küldöttség megnézni, hogy halad a szüret. A szüret jól halad, de bor is jóval kevesebb maradt a pincékben.

Ebéd után a melléküzemágban fagurigákat csomagoltunk. Ez a fagurigа az egyik leghíresebb terméke a tsz-nek Viszik még Hollandiába is, ahonnan hagymát kapunk érte. A faluban kedves szokás, hogy ahol eladó lány van, kiakasztanak a tornácra egy füzér fagurigát.

Este avart égettünk. Aztán segítettünk az önkéntes tűzoltóknak.

OKTÓBER 7.

Kis híján megjavítottam egy szecskavágót. Ugyanis kis híján emlékeztem, hogy mit tanultam tavaly gépjavítástanból. A főtengelyt összekötöttem a szivattyúházzal, aztán megszorítottam az ékcsoroszlyát. De a következő bekezdést tavaly nem olvastam át. Ezért egy idősebb szaktárs mondta meg, hogy helyezzem üzembe a gépet, csak akkor intézi el a szecskát. Neki lett igaza, mert üzembehelyezés után nekilódult, csak a szíjátтétel esett a fejemre. Az ember saját fején tanul.

OKTÓBER 8.

Sajnos, nem tudtunk dolgozni a kelkáposztaföldön, mert egy fiatal rendező ott forgatta „Pece Ferkó és a parittya" című kalandfilmjét. A falu aprajával-nagyjával mi is beálltunk statisztálni, amin a meggémberedett vetemények halálra röhögték magukat.

OKTÓBER 9.

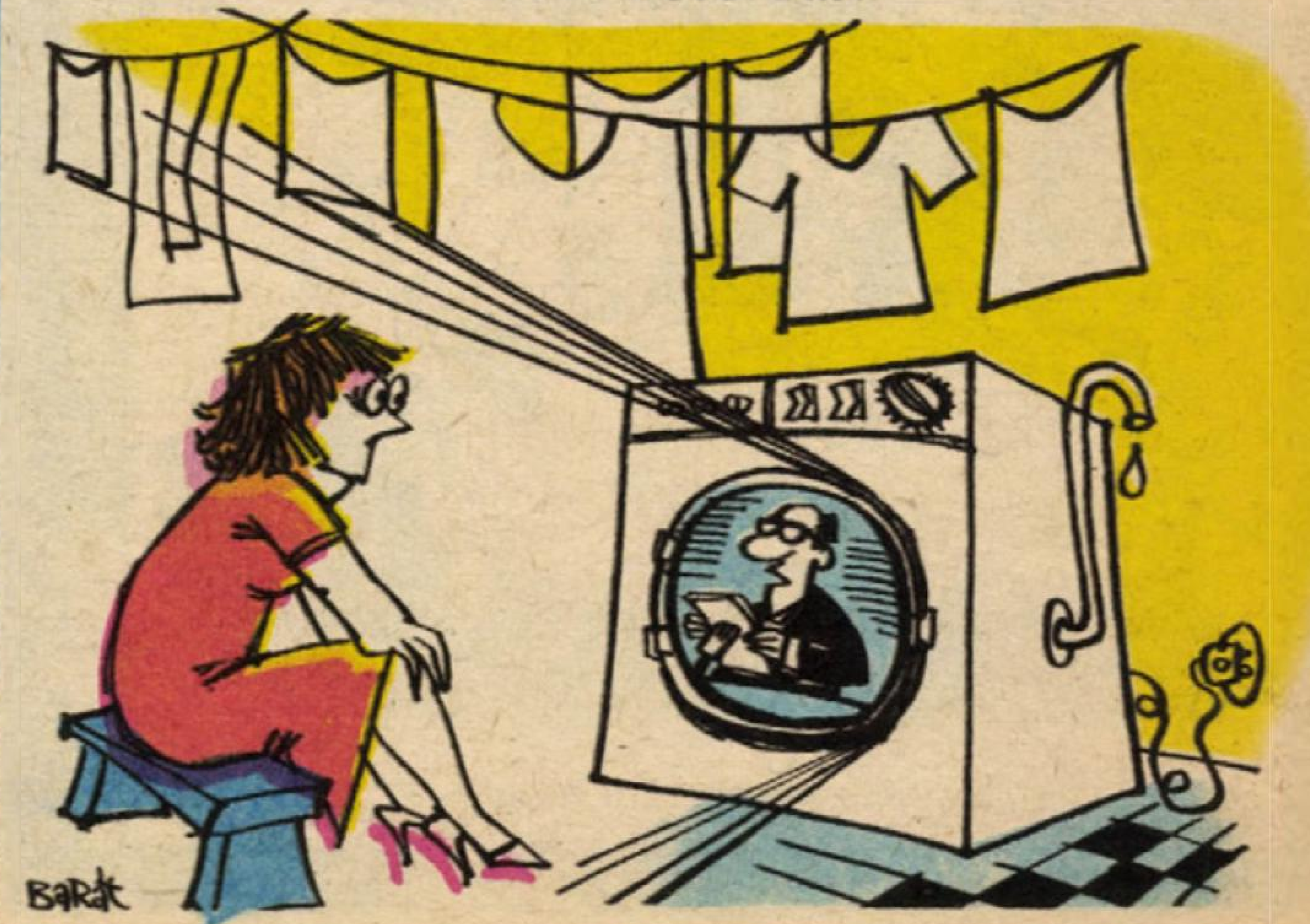
A mai nap röpgyűléssel kezdődött. Megvitattuk, hogy átlós, vagy saraboló módszerrel csípjük nyakon a még kint levő hibridkukoricát. A röpgyűlésnek az este vetett véget. Sötétben pedig nem lehet a hibridkukoricát abajgatni.

OKTÓBER 10.

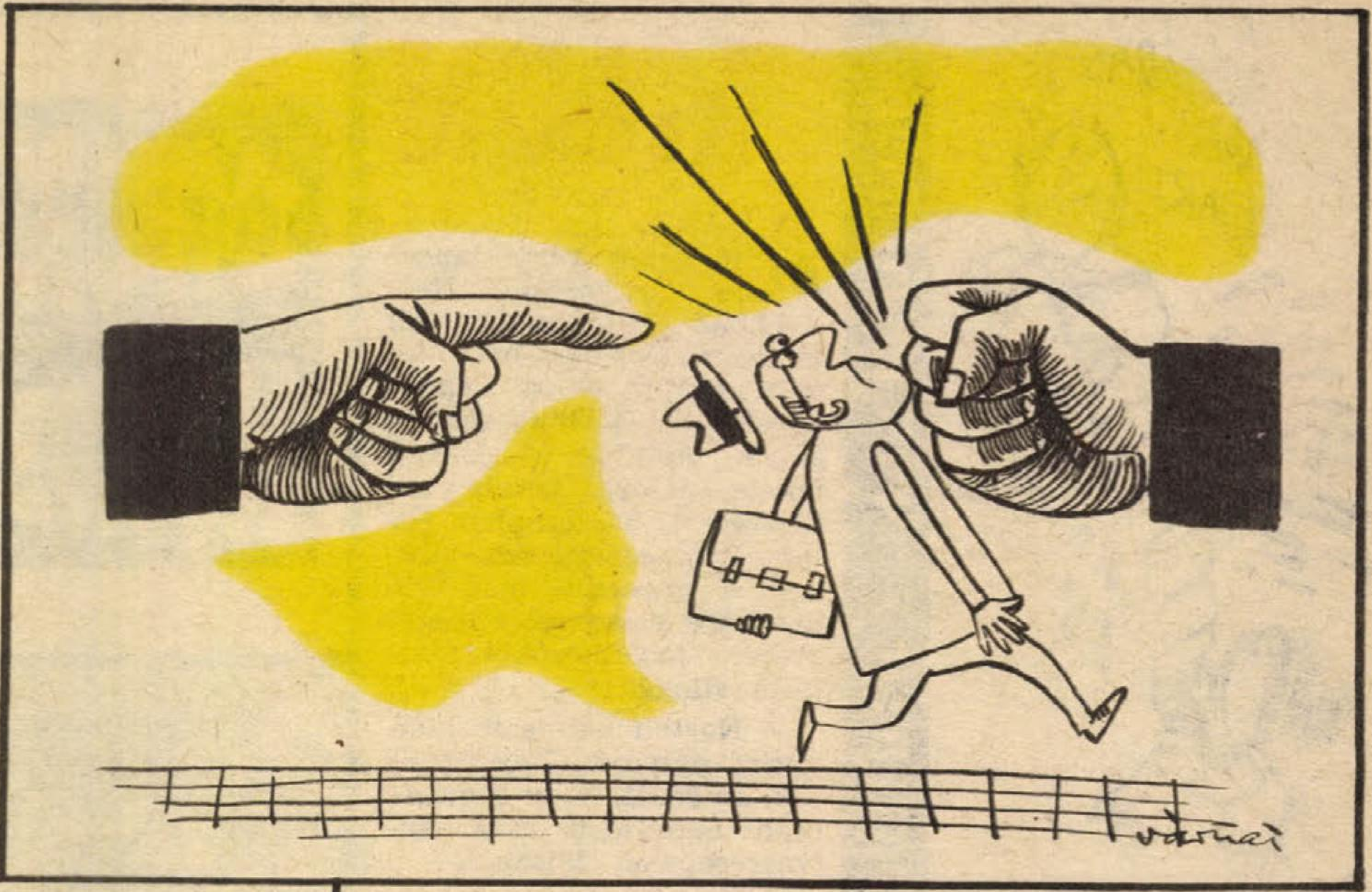
Elindultunk haza. A vonatból még láttam a fákon lógó almákat, s nagyon megfájdult a szívem, hogy sokkal szebbek, mint amilyenek nálunk a menzán teremnek. Aztán rájöttem, hogy mégiscsak jó egyetemistának lenni, mert az őszi munkák idején annyi zöldséget láthatok a határban, amennyi egy tankönyvben sincs.

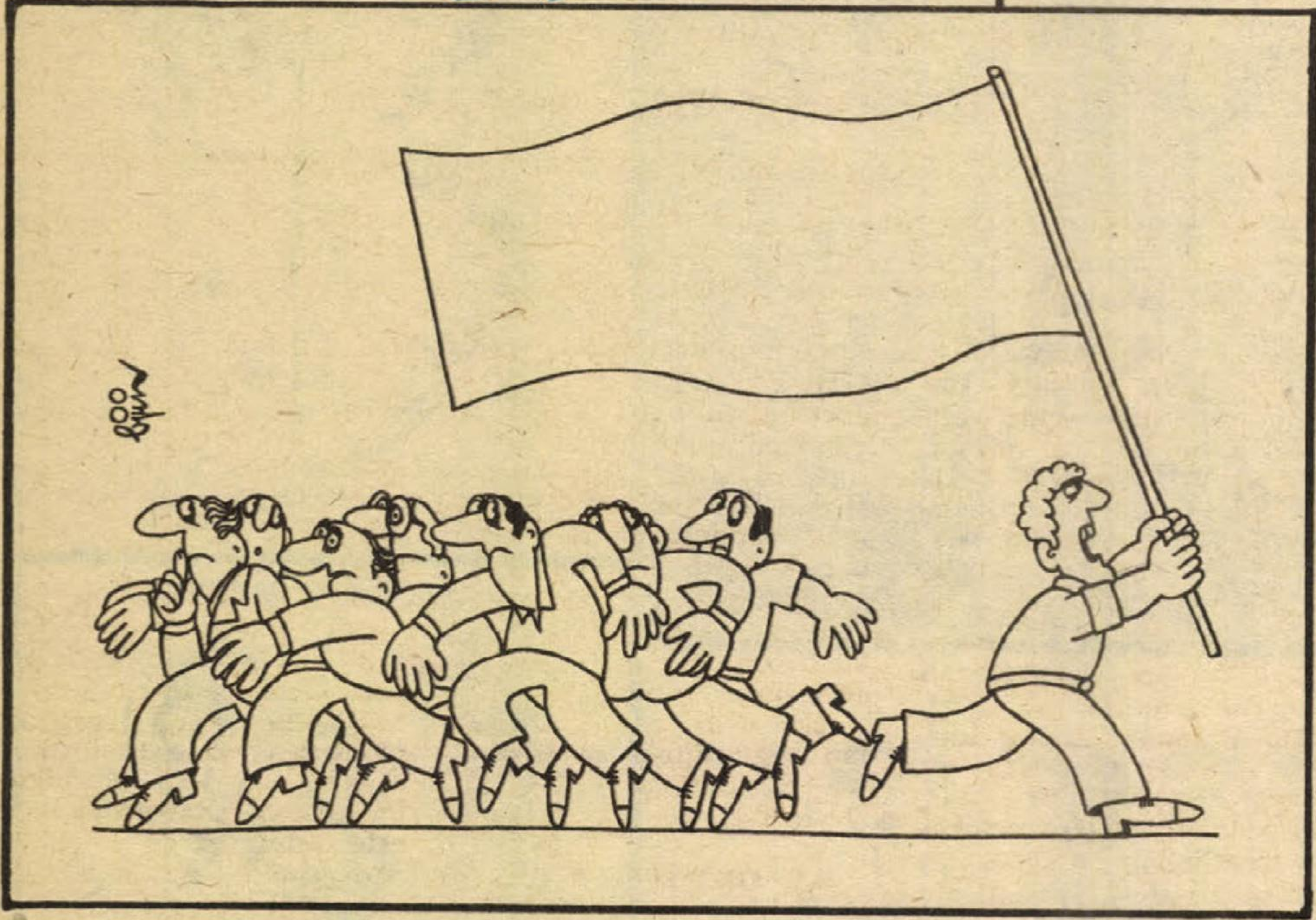
Tormai László

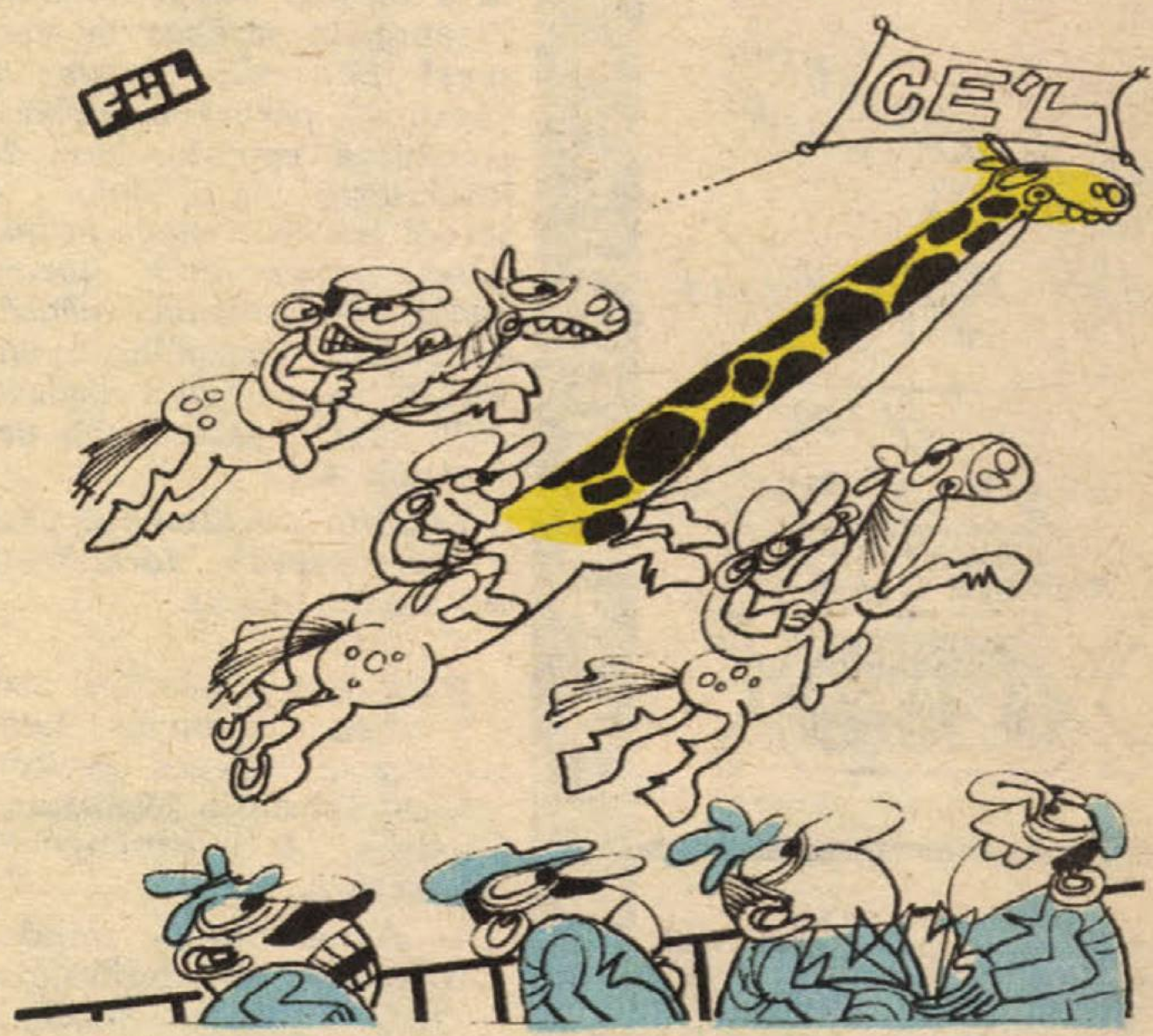
SZUPER AUTOMATA

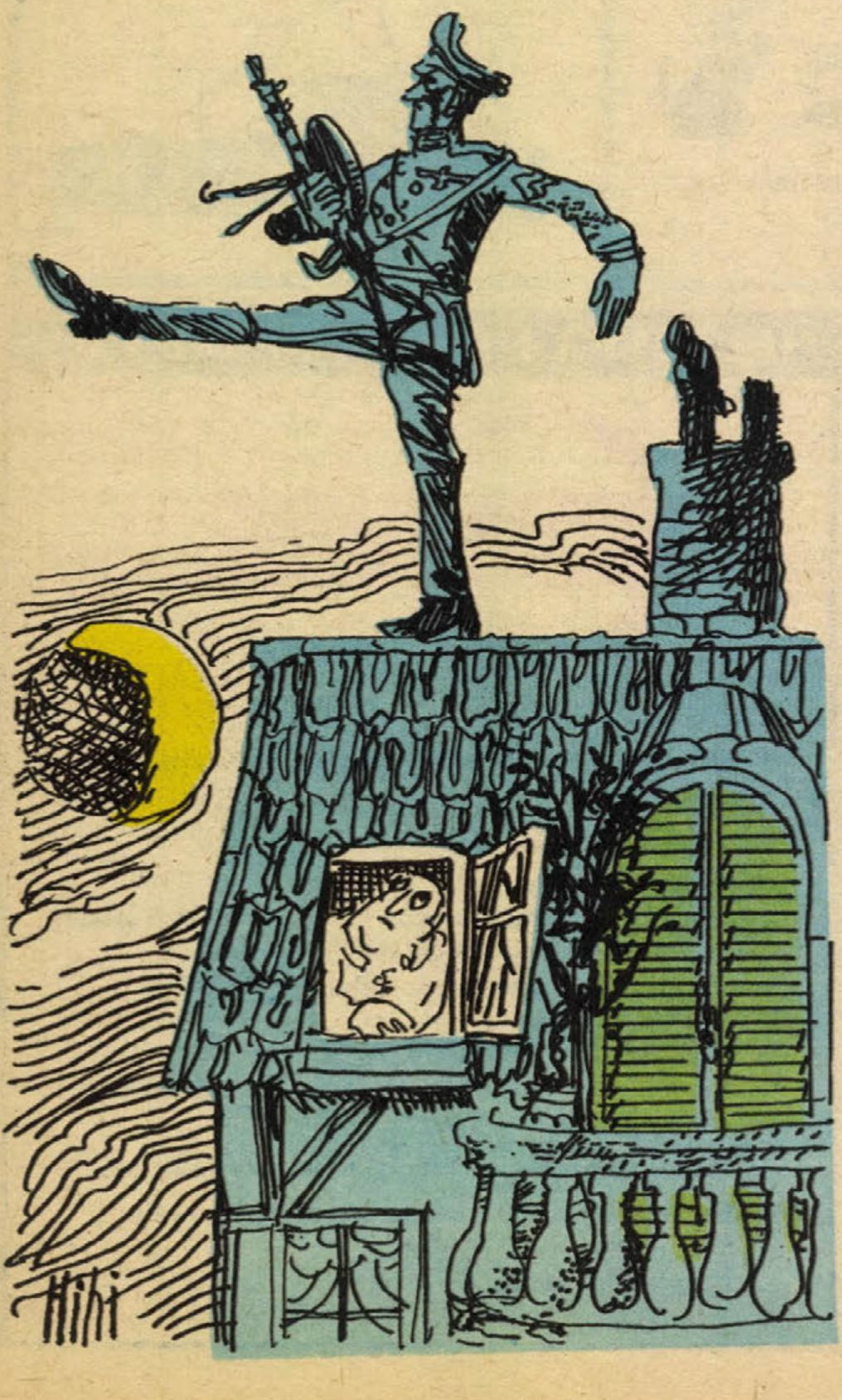

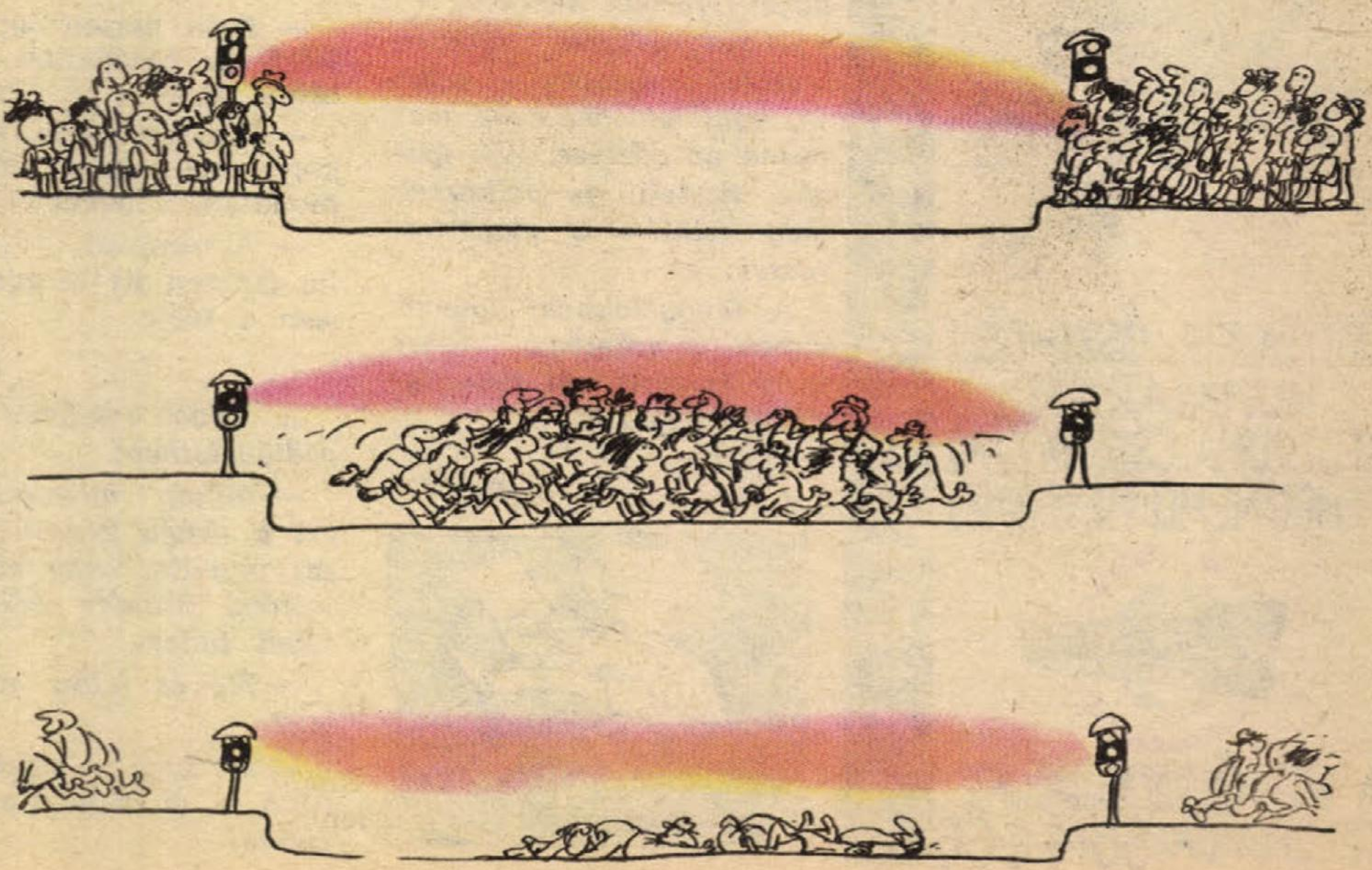

ELŐRE

LEHOCZKI, VÁRNAI, BALÁZS-PIRI, FÜLÖP, HEGEDŰS, SAJDIK

TRIBÜN

Múlt héten verte laposra egymást New Yorkban Muhammad Ali és Ken Norton. Ali — mint tudjuk — a Legnagyobb, de Nortont sem a gólya költötte. A jóképű fekete gyerek tavaly két filmben is főszerephez jutott. Erre célzott Ali, amikor a meccset megelőző hacacáré során nagy szerényen a következőket kiáltotta világgá:

— Norton befejezte bonviváni pályáját. Úgy átépítem az arcát, hogy a meccs után legfeljebb csak kutyaszerepeket játszhat.

Az 1. FC Kettelclub Kasselban megjavította a távfoci világrekordját. Tizennyolc játékos bevetésével 27 órát, vagyis 18 darab 90 perces mérkőzést játszottak egyfolytában, 18 különböző ellenféllel. A 18-ból nyolcat megnyertek, hetet elvesztettek, három pedig döntetlenül végződött. Összgólarányuk: 88:110, legnagyobb győzelmük 14:2, legsúlyosabb vereségük 4:19.

Enyhítő körülmény: csak a szervezetük fáradozott. Az agyuk pihent.

Egy Long Island-i szemész, bizonyos Leon Revien különleges gyakorlatokat írt elő a jégkorongkapusok teljesítményének fokozására.

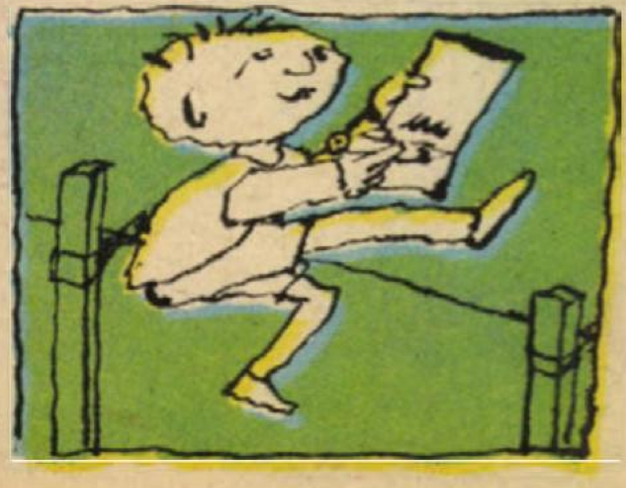
— Az eredmény minden várakozásomat felülmúlja — mondta Chico Resch, a New York Islanders kapusa. — Ha például százötven kilométeres sebességgel száguld felém egy korong, azt még mindig nem tudom megfogni, de már el tudom olvasni, mit írtak az oldalára.

Az Év Sztárja Lengyelországban kétségkívül Jacek Wszola. A magasugrás jóképű és fiatal olimpiai bajnoka közrajongás tárgya, naponta száz és száz leányzó ostromolja címéért a Przeglad Sportowy szerkesztőségét. A lap ügyes trükkel tér ki.

— Ha Wszola minden levélre válaszolna — írják —, egyetlen perce se maradna az edzésre. Aki igazán tiszteli, próbálkozzék meg szintén a magasugrással...

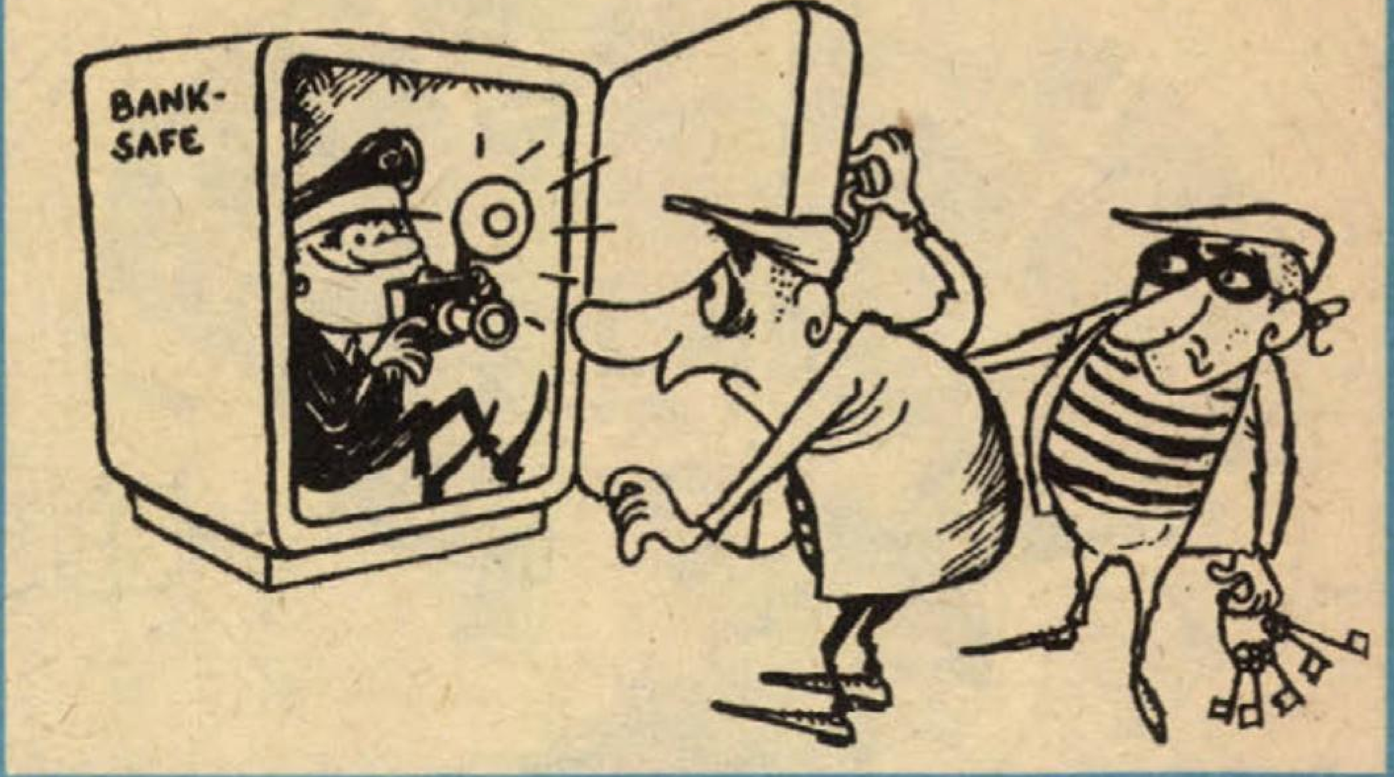
A lengyeleknek ugyanis ebben a számban nincs igazi klasszis női versenyzőjük. Egyelőre...

(n. p.)

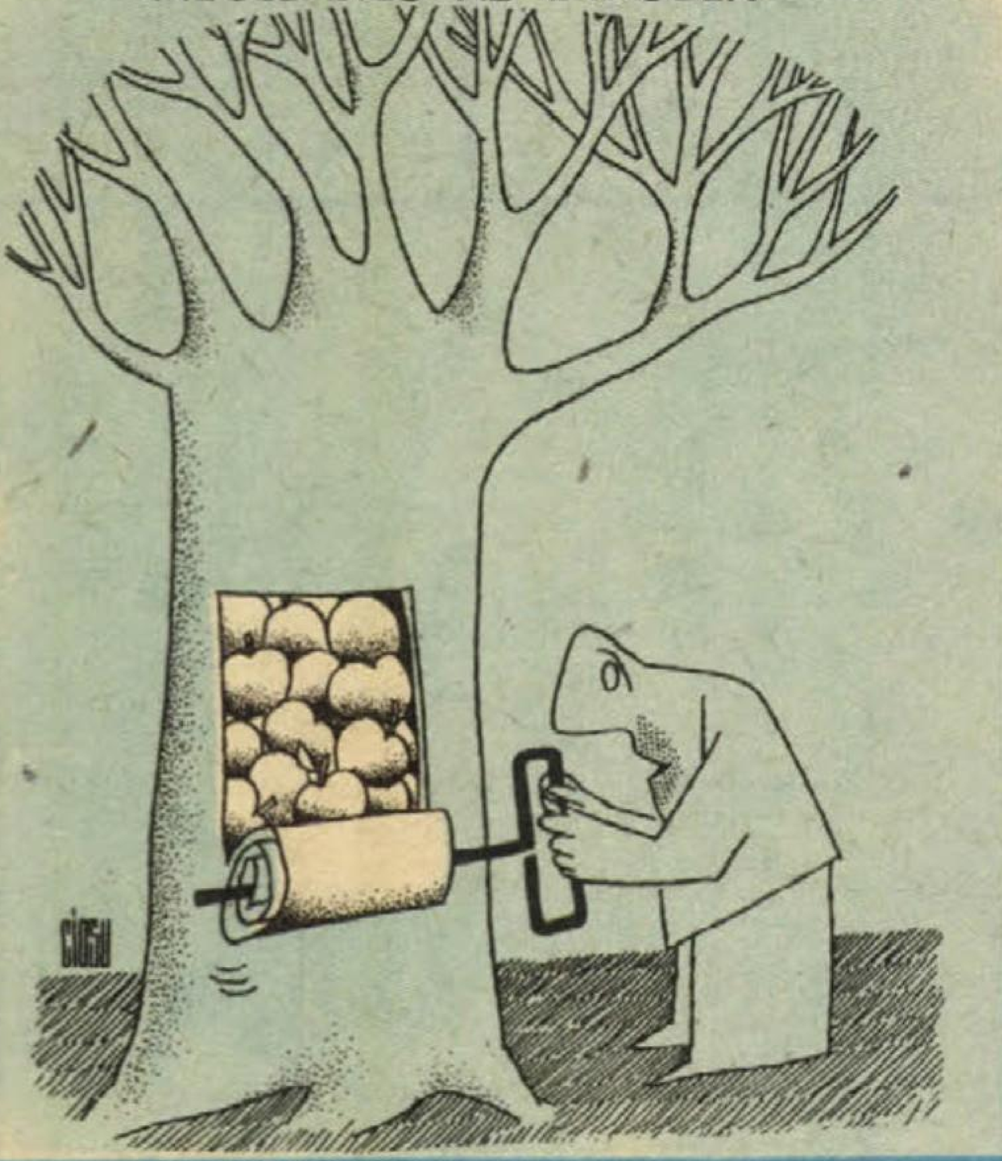

IMPORT HUMOR

PECH

MEGLEPETÉS AZ ERDŐBEN

A HALBŰVÖLŐ

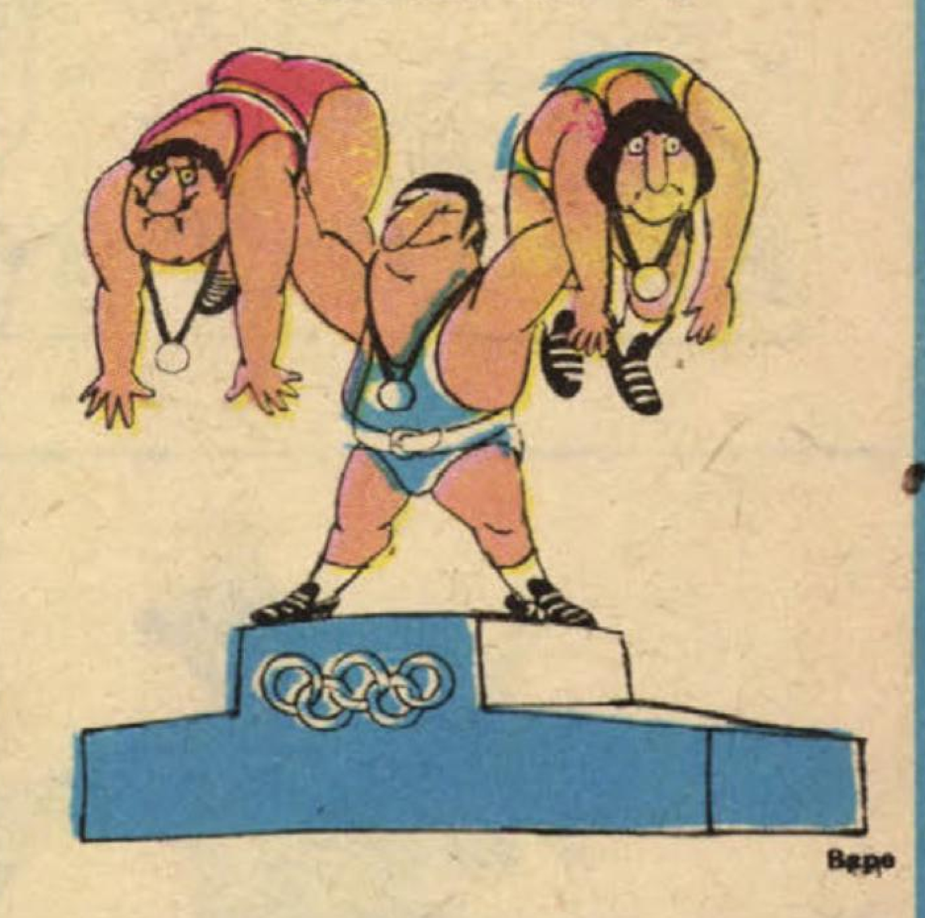

LÁTOGATÁS

— igen fontos ügyben szeretnék beszélni önnel.

ABSZOLÚT BAJNOK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy asszony beront a sarki kocsmába, és megkérdi a kocsmárost:

— Mondja, kérem, itt van a férjem?

— Nem, asszonyom — feleli az nyugodtan —, nincs itt.

— Honnan tudja, mikor még meg sem mondtam a nevemet?

— Asszonyom, itt soha sincsen itt senkinek sem a férje.

•

A vevő reklamál a rádióüzletben:

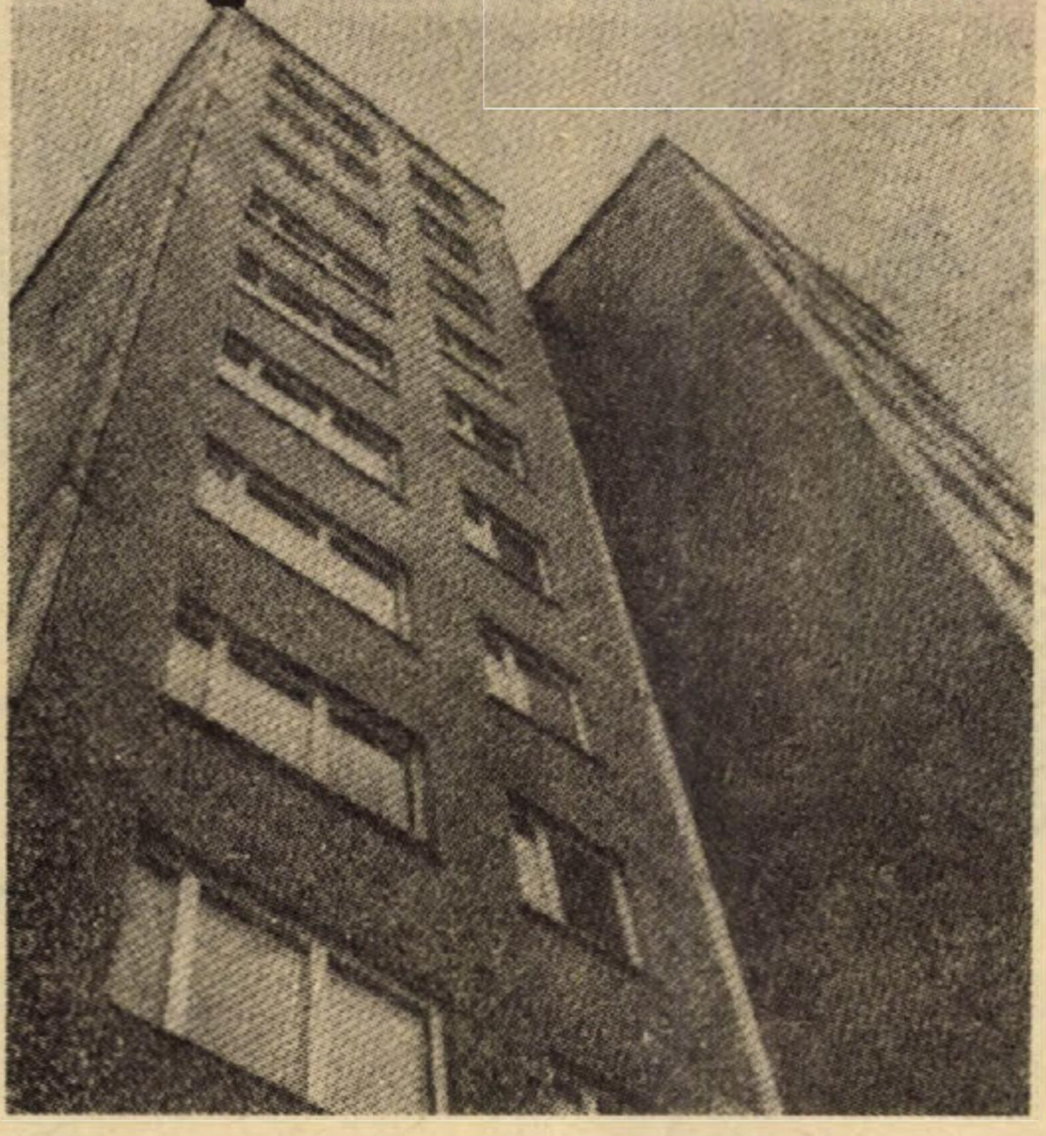
— Mikor megvettem ezt a drága készüléket, azt mondta, hogy ezzel Európa minden adóját fogni tudom.

— Na és talán nincs így?

— De igen — feleli a vevő —, de mindet egyszerre!

TÜCSÖK és BOGÁR

Hangulatos homlokzatok

Van sivár hangulat is!

(A Dunaújvárosi Hírlapban észlelte Thuróczy Ferenc)

A legtöbb esetben sértve érzik magukat. Ugy fest a dolog, mintha ezért az egész tortúráért minket, rendőrt és orvost terhelne a felelősség. Nem egy esetben találkoztam már agresszivitással vagy olyan magatartással, amikor csak hosszas könyörgés után tartotta oda a „páciens" könyökét vérvétel céljára. Többen nem hajlandók nyilatkozni az elfogyasztott ital mennyiségéről.

Már egy vérvetelért is könyökölni kell?

(Az Autó—Motor c. lapban észlelte Gulyás Béláné, sümegi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Igaz is, minek az az örökös száguldás?

(Biatorbágy határában fényképezte Zentai Józsefné)

Igazi vénasszonyok nyara volt szerdán Berlinben, kitűnő idő kedvezett a mérkőzésnek, még a játék kezdetekor, este fél 6-kor is simogatóan sütött a nap a *Jahn-stadionban.*

Kellemetlen, igazi őszi szél fújt a Jahn-stadionban, amikor tegnap este az NDK és Magyarország válogatottja találkozott. A kérdés az volt: *melyik*

Még mondják, hogy ahány napilapunk, mind ugyanazt írja! Most már megöl a kíváncsiság, milyen idő is lehetett a Jahn stadionban?

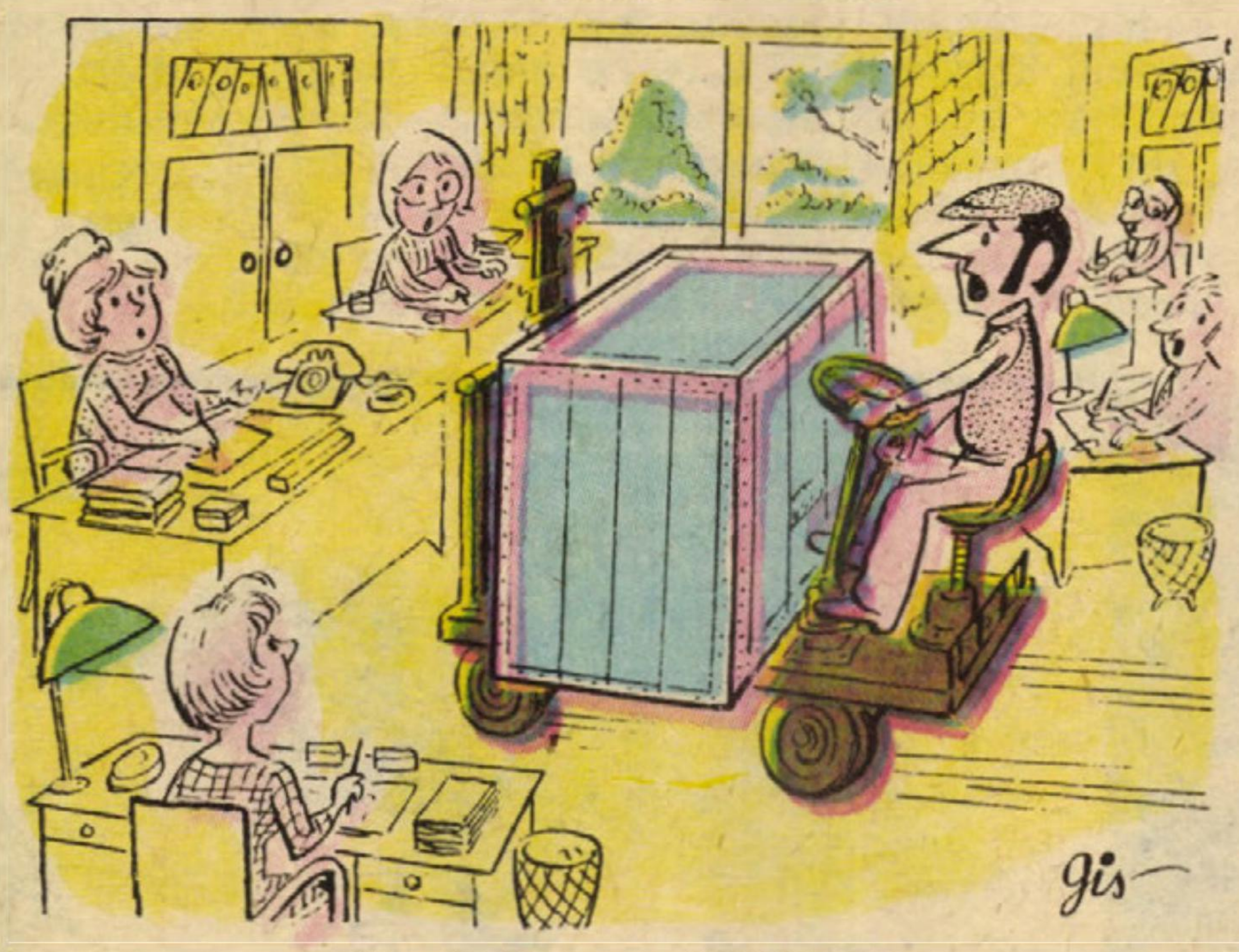
(Az Esti Hírlap és a Népszabadság szeptember 23-i számából ollózta Várvölgyi Zoltán)

Puccini: Gianni Schicchi (ismétlés)	VIII. 31.
Ki volt Angyal Bandi?	IX. 1.
Vendégünk volt *Alexandra Milcseva*	IX. 2.

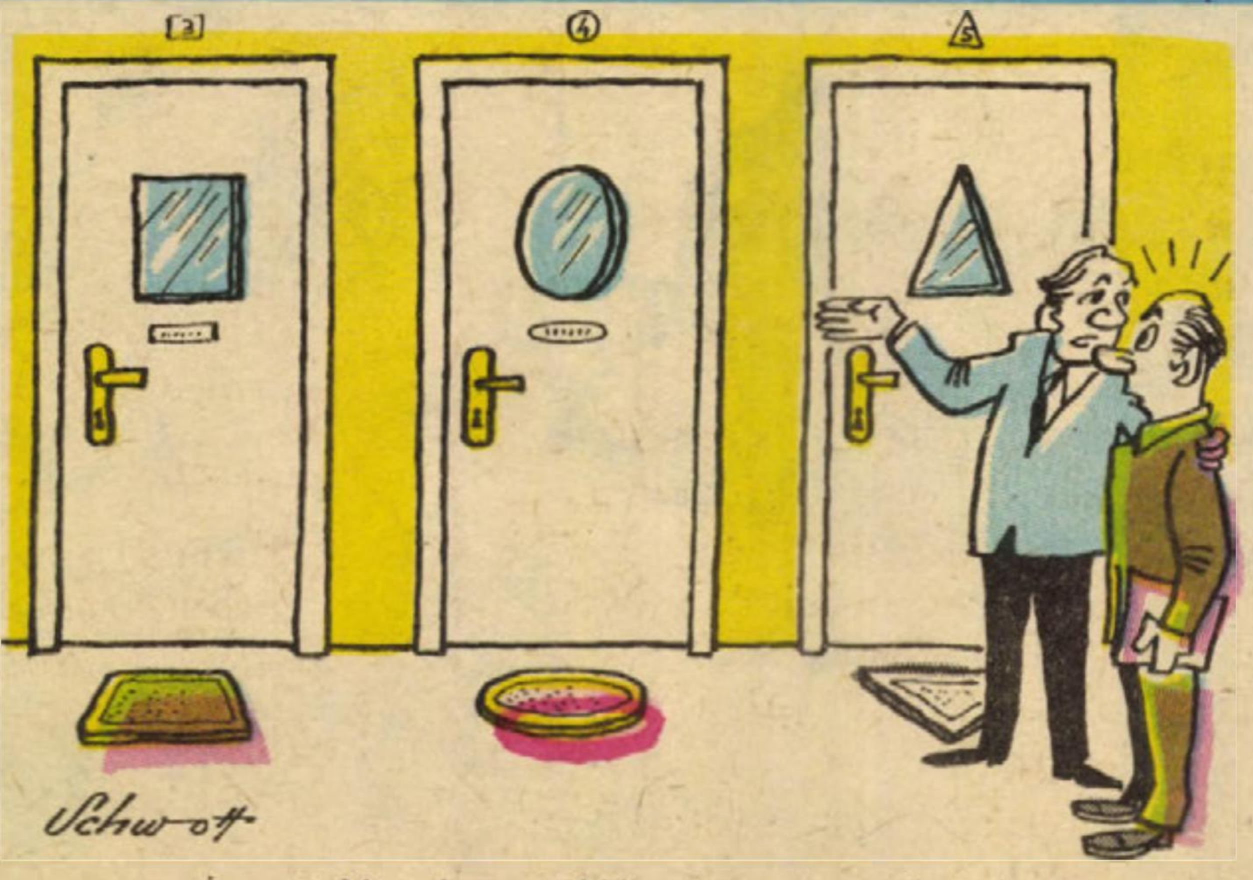
Ez a kérdés aztán gyorsan tisztázódott! És holnap legyen Angyal Bandi a ti vendégetek.

(A Népművelés című lapból ollózta Papp Attila, váci olvasónk)

KONTÉNERES SZÁLLÍTÁS

– Megjöttek a mai űrlapok!

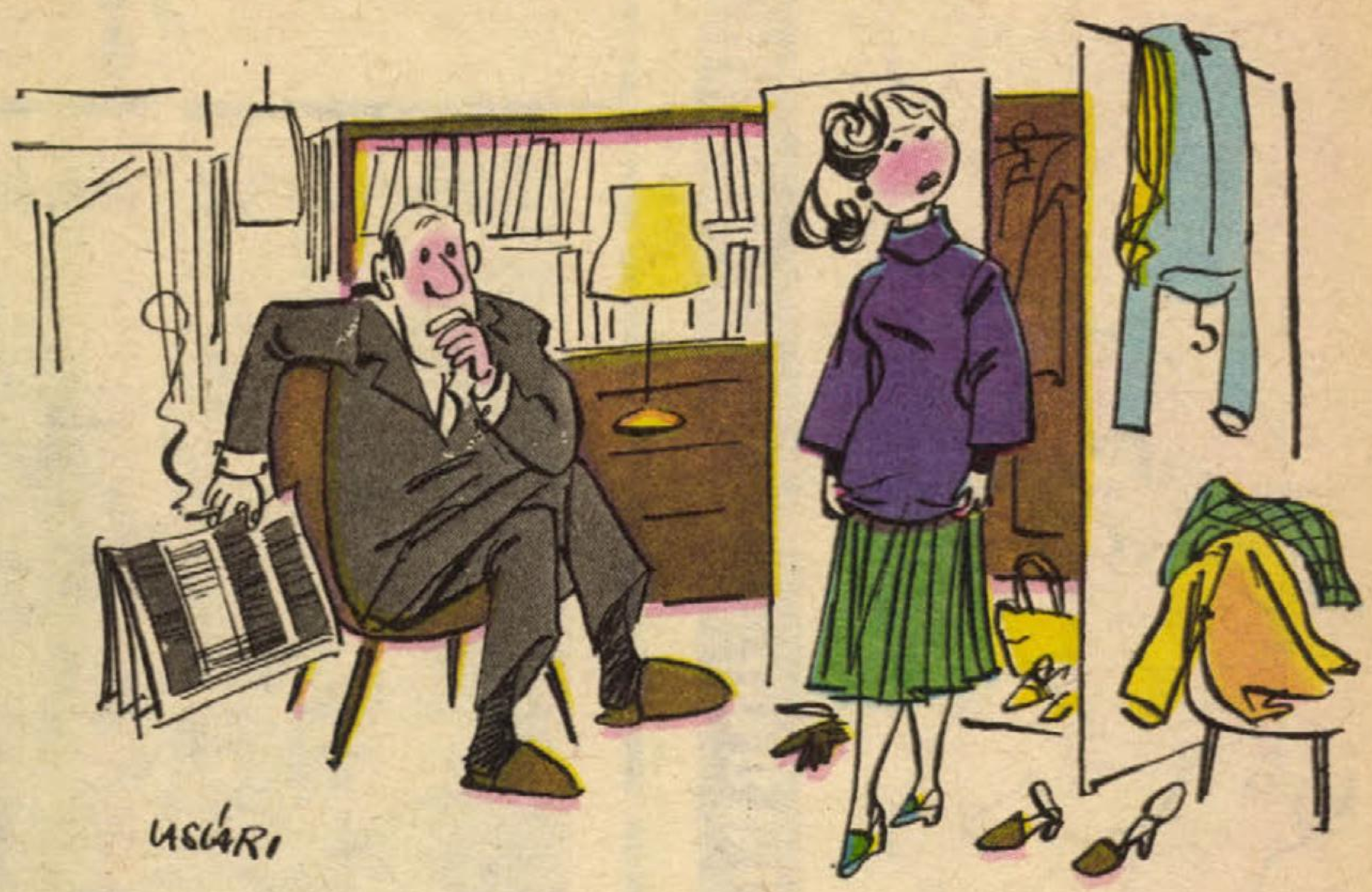

– Így talán hazatalálnak a gyerekeink...

ABSZURD

ÚJABB SÉTÁLÓUTCÁK A BELVÁROSBAN

– Úristen, mennyibe fog ez nekem kerülni?

FŐÚTVONAL

Na most, ha valaki úgy gondolja, hogy ezt itt én a kötelező udvariasság ellen mondom, akkor az a valaki rettenetesen téved és szégyellheti magát.

Szóval állok a főútvonalon. A kereszteződésben. A sor lódul, akkor kapcsolok, gázt adok, aztán mindjárt fékezek is egy csikorgósnyit. Különben felszaladnék az előttem toporgó Skoda tetejére, ami kora reggel rossz ómen.

A Skoda ugyanis nem indul. Stüszikalapos tag ül a volánnál, balra hercigeskedik, integet a mellékutca felé, tessék csak hehehe, tessék csak hehehe.

Nem kapok nevetőgörcsöt. Én is jártam tánc- és illemórára, sőt, a Csúcsforgalmat is hallgatom, szóval tudom, hogy ami Rómában a pápa, az az úttesten az udvariasság, mégse kapok nevetőgörcsöt. Ha nyolcra nem érek oda Stowasserékhez a negyedkiló vencsellővel, szörnyű dolgok történhetnek.

Jólkonzervált, még mindig csinosnak mondható Opel óvakodik elő a mellékutcából, becsűr a stüszikalapos elé. Csinibabának álcázott anyu vezeti, nyolc napon túl gyógyuló mosolyt bombáz a Skoda felé és cicásan billegeti a csipkekesztyűs ujjait, köszi pubi, köszi. A stüszikalapos hajlong, vigyorog, teszi magát. Na, üsse kő, nyomás utána stüszikém, találjatok egymásra, legyetek boldogok míg a világ és még két nap, csak indulj már, a jó isten akárhová tegyen. Értsd meg, az öreg Stowasserné heveny kataklizmában fetreng odahaza, és ha nyolcra nem érek oda a negyedkiló vencsellővel, az beláthatatlan. Na, stüszikém, ott van jobbra egy pedál, ha szépen ráteszed a lábad, annak a Skodának el kell indulnia.

Nem teszi rá.

Stüszikém inkább újra balra tekint, újra beint a mellékutca felé, mint Kobajasi az első hegedűknek, méltóztassék rázendíteni uraim, trallala, trallala.

Marha nagy Mercedes vágódik most nagy ívben a Skoda elé. Olyan fekete, mint egy Bösendorfer a díszravatalon. Nyugatnémet vadász vezeti, csak a feje ötven kiló. Feszes tisztelgéssel rója le háláját, mintha stüszikém az ismeretlen katona emlékműve lenne. A Mercedes tetején két kapitális agancs. Ezt végképp nem értem. Fel se tételezem, hogy stüszikém a vadásszal is meghitt kapcsolatot óhajt kezdeményezni, bár ezeknél sosem lehet tudni. Talán arra számít, hogy csekély viszonzásként leesik egy agancs, jó lesz a teakonyhába családi címer gyanánt.

A vadász szalutál, stüszikalapos hajlong, engem a guta környékez. Ha lenne nálam timsó, összehúznám magam és elsuhannék a Skoda alatt. Ha lenne nálam magassági kormány, felhajtanék a Skodára és elöl, a hűtőtetőn át távoznék. Réveteg mosollyal gondolok vissza egy régi gengszterfilmre. Orchideás Jack beült a kocsiba, puszit dobott bájos ifjú nejének, aztán elfordította a slusszkulcsot. A következő pillanatban óriási robbanás, a kocsi négyzetcentis darabkákban emelkedett az ég felé, Orchideás Jackkel együtt. De most éppen dinamit sincs nálam. Nálam csak negyedkiló vencsellő van, a Stowasser gyerekek most hálóingben citeráznak a szennyesládán, és ha nyolcra nem érek oda, az kész gáz.

És a Skoda most sem indul. Stüszikalapos újra hercig, ismét hajlong s int balra, mint egy élveteg márki, tessék mesdames, tessék messieurs, csak önök után. Viseltes busz gurul ki a mellékutcából, maláj cserkészlányok csicsergő csatakiáltással hálálkodnak, ívelt kettőscsomókat kötnek, s morzejeleket adnak le kis zászlókkal.

Bejön jobbról egy kamion, keresztbe áll, és most már fix, hogy én az életben nem érek oda Stowasserékhez a negyedkiló vencsellővel. Sóhajtok egyet, de tudom mit kell tennem. Tervem kész. Most majd leveszem a gyújtást, és elindulok a Skoda felé. Hűvösen, a halálra készülő gladiátorok jeges indulatával, ave Stüszi, morituri te salutant. Behajolok a nyitott ablakon, átharapom a torkát, és amíg a vérében pancsolok, ezt ordítom, jó hangosan:

— Mondjátok emberek, miért mindig csak azzal jóságoskodunk, aki másfelől érkezik? Miért nem törődünk néha azzal is, aki a mi utunkat járja?

Különben mégse.

Még elvennék az ellenőrző lapomat.

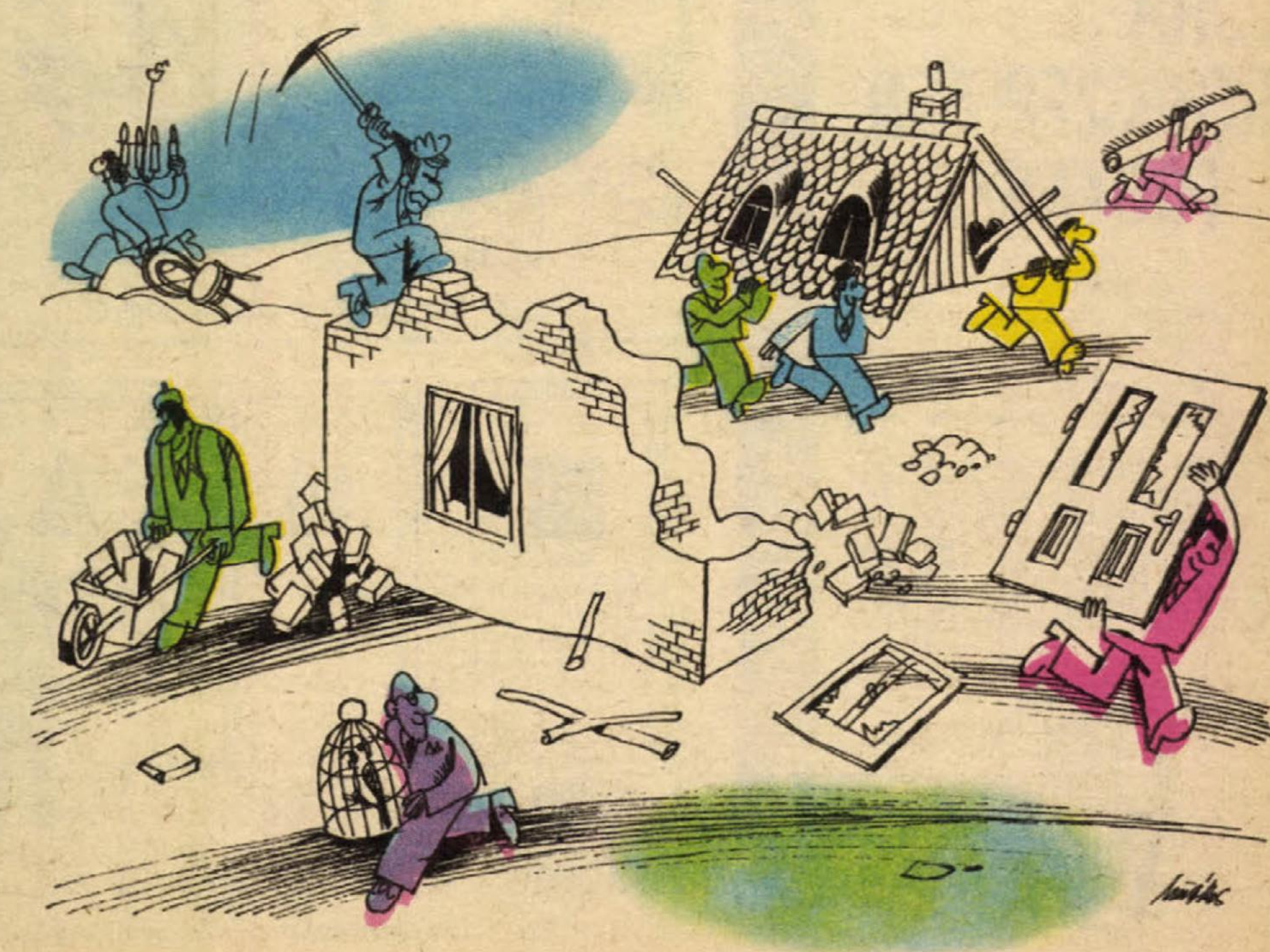
Peterdi Pál

GOMBASZEZON

– Csukd be szemed, nyisd ki szád...

ÖRÖKÖSÖK

— Ezer bocsánat, igazgató kartárs. Azt hittük, egy ügyfél jön!

ZSÖLLYE

A Taganka Színház bemutatkozó előadásán a moszkvai társulat óriási sikerrel mutatta be a „Tíz nap, amely megrengette a világot" című produkcióját. A nagyszerű alakítások közül is kiemelkedett Kerenszkij szerepében Vlagyimir Viszockij. A nézőtéren társadalmi és művészi életünk kiválóságai tapsoltak a kitűnő művésznek. Az ötödik sorban egymás mellett ült Kállai Ferenc és Bodrogi Gyula. Viszockij első jelenete után Bodrogi odasúgta Kállainak:

— Tudtad, hogy Viszockij a Marina Vlady férje?

— Nem tudtam!

Bodrogi kicsit büszkén suttogta:

— Látod, én megtudtam!

A szünetben Bodrogi ismét odafordult Kállaihoz:

— Tudtad, hogy ez a Viszockij zeneszerző és szövegíró is? Ragyogó dalokat ír és remekül gitározik...

Kállai csodálkozott.

— Nem tudtam!

Mire Bodrogi:

— Látod, én megtudtam!

Az előadás végén Bodrogi ismét szólni akart, de Kállai megelőzte.

— Én is megtudtam valamit erről a Viszockijról.

— Mit?

— Hogy nagyszerű színész!

Bodrogi vállat vont.

— Hát... ezt mindenki megtudhatta!

Aztán, végignézve az önfeledten tapsoló nézőtéren, elmosolyodott.

— Igaz... azért ez is valami!

*

Benkő Péter az egyik legtöbbet sportoló színészünk, és különösen kedveli a lovaglást. A napokban megjelent a fényképe az egyik sportmagazin címlapján, kedvenc lovával, Pannikával. Benkő Peti, aki közismerten szerény ember, ezúttal dicsekedve mutogatta kollégáinak az újságot, mert nagyon büszke volt a jól sikerült fotóra, de leginkább arra, hogy ország-világ láthatja, milyen délcegen ül a nyeregben. Egyik — nem éppen jó májáról híres — kollégája meg is jegyezte:

— Látjátok, ilyen lesz egy színész, ha lovat adnak alája!...

*

A Fészek klubban fiatal színészünk lelkendezve meséli Mécs Károlynak és társaságának:

— Nagyon szép és jó nyaram volt. Egy privát villában béreltem kis szobát, a tulajdonosok szinte családtagnak tekintettek. Képzeljétek, alig két hete vagyok itthon, de szinte mindennap kapok tőlük levelet!

Mécs megértően bólogat:

— Persze, a hátralékos lakbért reklamálják...

Rátonyi Róbert

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A vezérigazgató elrejtett az íróasztalában egy palack finom skót whiskyt. Nemsokára észreveszi, hogy valaki rendszeresen iszogat a palackból. Erre golyóstollal megjelöli egy vonallal a címkén, mennyi hiányzott az italból. Másnap meglepődve látja, hogy a címkére valaki egy kis írást ragasztott:

— Csak semmi vonalhúzást! Igazán nagy kár lenne, ha ezt a rendkívül finom whiskyt vízzel kellene hígítani!

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76. 2308/2-42 Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

Jó szemű tanú

Kapornait közlekedési baleset ügyében tanúként hallgatja ki a bíróság. A baleset okát illetően Kapornai vallomása rövid, de velős: — Vízszintes 1 — függőleges 16. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 18-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Ifjabbá tesz
15. Helyhatározó
16. A használatlan holmi
17. A nagyon szegény ember jelzője
19. A saját tengelye körül forogva halad
21. Magától értetődően — ismert latin kifejezéssel
22. Fegyverét használja
23. Kitekintést enged a világba
25. A cink vegyjele
26. T-vel: vidék
27. Görög király, akinek istállóját Héraklész takarította ki
28. ..tika
29. K. V. E.
30. Jugoszlávia betűjele az autókon
31. Görög eredetű zenei műszó, magyar: többszólamúság
35. Családtag, de nem vérrokon
37. Alacsonyrendű élőlények
39. A szó végén a helye
40. A székely főrendeknek járt ki ez a cím a 16—17. században
41. Zs
42. Vallás rövidítése
43. Talán, esetleg
44. Egyetemet végzett szakember
47. Madárjós az ókori Rómában
49. Ilyen város például Bizerta
50. „Abban az irányban halad"
51. Kettős mássalhangzó
52. Igekötő
53. A gallium vegyjele
54. R. O.
55. Amit az alkotó művész úgy vár
58. A jó termés egyik feltétele
59. Világhírű magyar (külföldön élő) biológus
61. Város Szíriában

FÜGGŐLEGES

2. Még előtte az élet
3. Mutatószó
4. A Duna ókori neve
5. Zsinórozott magyaros férfikabát
6. Hím állat
7. Viccek
8. A fasiszta Szlovákia elnöke volt
9. Finom elmésség, szellemesség (ókori eredetű jelképes kifejezés)
10. A világirodalom egyik óriása
11. Nagy hírű párizsi színház
12. Segédige
13. Közkedvelt állat
18. E. P.
20. Például a hajnalcsillag az égen
22. Pompeji pusztulását okozta
24. Napóleon első szárazföldi vereségének színhelye (Bécs mellett)
28. Angol kikötőváros
29. Kikergetni
32. O. G. I.
33. Az atombomba egyik — olasz — atyja
34. N. T.
36. Ásványolajból származó fűtőanyag
38. Fehérneműk mosásakor használt folyadék volt régebben
40. Egyesületnek vannak ilyen tagjai is
43. Mohamedán vallású pásztornép a Szaharában
45. A Szovjetunió egyik népe
46. A leghíresebb betyár monogramja
48. G. R.
49. Marx Károly szülővárosa
52. Ásóval teszed
56. Újság
57. E. L. I.
58. Belső szerv
59. Fűszer
60. Y. S.
62. Pénzintézeti Központ

FURCSA LÁTOGATÓ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Fekete bajusza van és a haja fehér.
— Ilyen nem járt velem iskolába.

100—100 forintot nyert:

Péterfia Miklós, 1111 Bp., Lágymányosi út 5.
Sulyok István, 8258 Badacsonytomaj, Fő u. 4.
Kőszeghy Mónika, 2660 Balassagyarmat, Arany J. u. 48.

A nyereményeket postán küldjük el.

– Ide is betört a civilizáció.

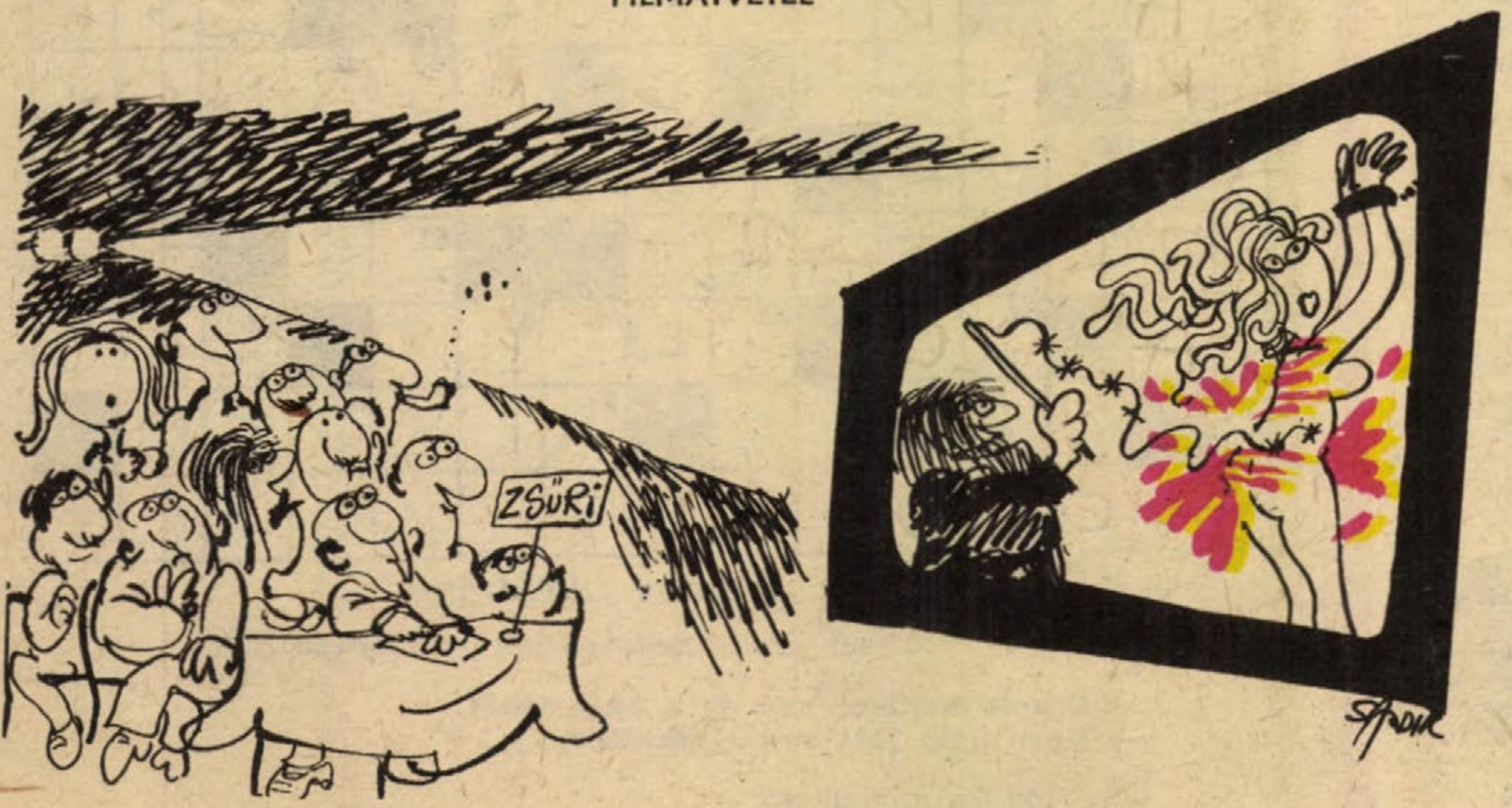
– Többet eszik, mint egy kutya, de legalább adómentes.

HIÁNYOS NYELVTUDÁS

– Csak azt nem értettem pontosan, hogy három gyára, vagy három gyereke van otthon?

FILMÁTVÉTEL

– Ha a végén megcsókolja, gyerekeknek nem ajánljuk a filmet.

– Néni kérem, tessék már valami semleges rendfenntartó erőt átküldeni hozzánk!